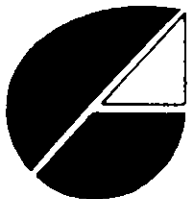

SIÓ

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

**GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS**

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèf. Provisional 39 05 31
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de **SOLUCIONAR** QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

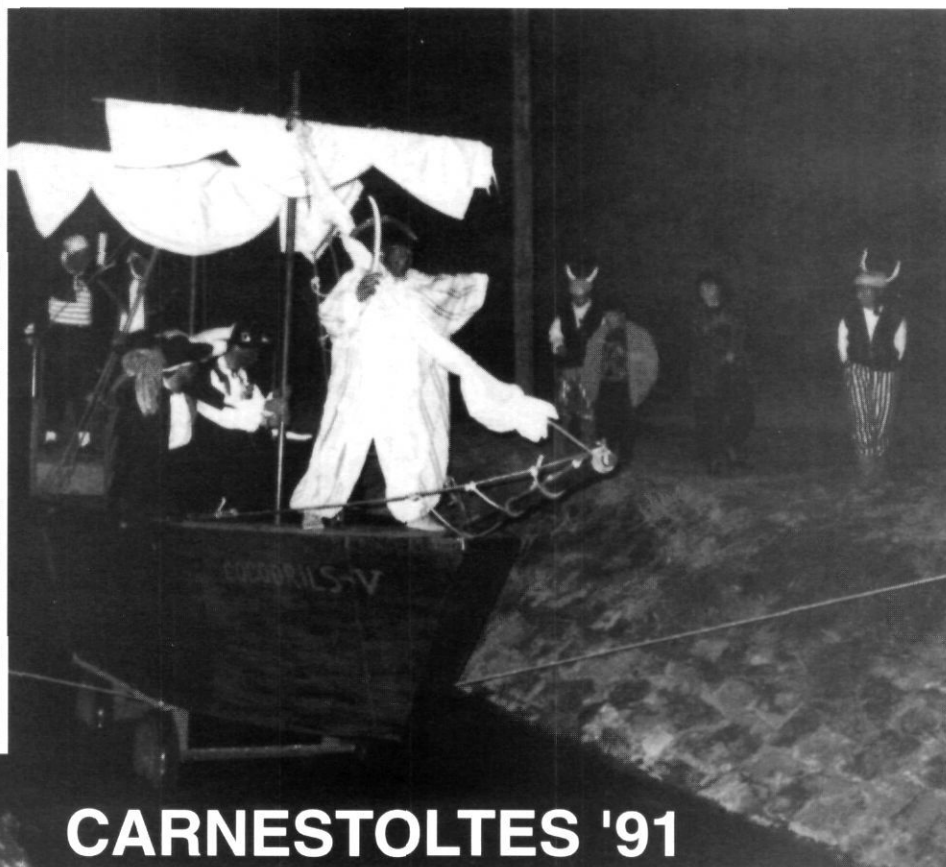
Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

Fets del mes

Text i fotos: Josep Bertran

CARNESTOLTES '91

El Carnestoltes va arribar a Agramunt amb vaixell pel Sió i va ser indultat per la Pau.

Malgrat els mals vents que bufaven en contra del Carnaval per culpa de la Guerra del Golf Pèrsic, les festes del Carnestoltes a Agramunt varen ser tant o més esplendoroses que en les edicions anteriors.

Els agramuntins en volem i en tenim ganes i mentre això no falti, tindrem carnaval. L'absència de la celebració en altres localitats properes a Agramunt, com Tàrrega i Cervera, va portar més públic a presenciar la rua i a la sardinada.

Centenars de persones varen participar en la desfilada del dissabte, dia 9, com a públic o bé directament formant part d'alguna

comparsa, carrossa o dels grups de disfresses. La rua començà puntualment amb l'arribada del Rei Carnestoltes a bord d'un vaixell pirata i procedent del port de mar de Cervera, on arribà des de les Il·luyanes Mars del Sud.

En arribar sota el Pont Vell i davant la presència de centenars d'agramuntins i forasters que el vitorejaven des de dalt o les ribes del Sió, el capità pirata Carnestoltes, acompanyat de tota la seva tripulació, desembarcà a l'espera que una potent grua isés el vaixell i el col·loqués sobre una plataforma mòbil des de la qual presidí la desfilada carnavalesca. La rua

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

VARILUX, els vidres progressius multifocals que permeten veure-hi a totes les distàncies i sense els inconvenients dels bifocals tradicionals. Més avantatges i menys problemes per la seva vista.

Els trobareu a:

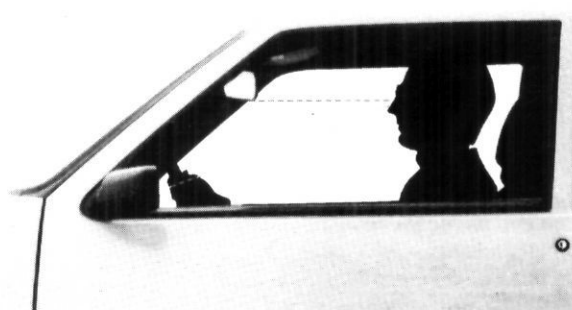
ÒPTICA ESTEVE

C/ Àngel Guimerà, 14 - **AGRAMUNT**

FARMAOPTICS

ÒPTIQUES AMB GARANTIA DE SALUT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETTGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

discorregué des de l'Avinguda de Catalunya fins a la Plaça del Pou, Àngel Guimerà, Jaume Mestres, Agustí Ros, Plaça del Pou, Àngel Guimerà, Estudis Nous i Plaça del Mercadal.

Participaren en la desfilada un total de 8 carrosses i divuit comparses, la majoria molt nombroses. No hi varen faltar les "Tortugues Ninja", ni els moros, una pancarta demanant la Pau al Golf, ni els vestits més típicament carnavalescos. Cal agrair als integrants de les comparses i als de les carrosses la seva participació, sense la qual el Carnaval no seria possible. Llàstima que la foscor de l'hora en què es fa la desfilada i de la poca il·luminació dels carrers impedeixin de contemplar amb tot detall els integrants de la rua amb vestits originals i molt ben fets tots ells.

El jurat qualificador, integrat per un representant de cadascuna de les carrosses i comparses decidí aquesta votació.

CARROSSES: 1) "Els Dropos", 24 punts. 2) "Fantasia Hongaresa", 23 punts. 3) "Banda de Cornetes i Tambors", 17 punts. 4) "Tortugues Ninja", 14 punts. 5) "Els petits segadors de l'Urgell", 13 punts. 6) "Pirates i Vikings", 8 punts. 7) "La Bola del Drac", 6 punts.

COMPARSE: 1) "La fantasia dels ventalls", 51 punts. 2) "Varietes Pom-Pom", 37 punts. 3) "Espantalls musicals", 34 punts. 4) "Hotel Boys", 29 punts. 5) "Galax-Zumba", 23 punts. 6) "Les Pepones", 17 punts. 7) "Xao-Xoxin", 15 punts. 8) "Dansa-Circ", 13 punts.

BALL DE DISFRESSES

El ball de disfresses celebrat al Casal tingué una bona concurrència amb l'actuació del conjunt orquestral "Pàgina 6" i l'"espectacle" amb la presència d'en Quico Martí i la Linda Lay. El preu de les entrades era de 500 pessetes pels qui anaven disfressats i 1.000 per als qui hi entraven de carrer. Com és habitual hi hagué el repartiment de premis del

conkurs. La comissió organitzadora catalitzada pel Consell Municipal de Festes atorgà gratificacions per a tots els participants.

SEGON DIA

El segon dia del CARNES-TOLTES 91 començà amb l'actuació del grup Follim Follam, que aconseguí un gran èxit entre el nombros públic que acudí a presenciar-la previ pagament de 500 pessetes d'entrada. Els assistents s'ho passaren molt bé, pels nombrosos aplaudiments de després de cada interpretació i al final del recital d'aquest grup, que gaudeix ja de força popularitat al nostre país a causa de l'originalitat del seu treball.

A quarts de vuit del vespre i a la plaça de l'Església se celebrà el tradicional Judici del Carnestoltes que enguany es caracteritzà per l'indult que li atorgà el jutge amb qui compartí tarima. Com a testimonis, la presència de dos personatges malauradament molt populars aquests dies, com són George Bush i Saddam Hussein. El Jutge lliurà del patíbul al Carnestoltes amb una sèrie de condicions que queden fixades en aquest document que fou llegit i que transcrivim en un requadre a part d'aquest mateix reportatge.

SENYOR PAU:

Aquest any els agramins farem una excepció que confirmi la regla:

1.- No el matarem. El deixarem en llibertat amb unes condicions.

2.- No volem més foc, ni pets, ni bombes. Ja n'hi ha prou allà baix al país Golf d'aquest. I com que mai segones parts no han estat bones; els diables es reprimiran momentàniament i que se la facin petar allà on puguin. Suposem que per Sant Hassan, ay! vull dir que per Sant Joan ja s'haurà acabat el merder i podran fer-les petar aquí i allà.

3.- Hauran de cedir el seu estimat vaixell "No me la pongas que ya te la he puesto" al grup "Teatredetics" per si aquest Nadal us volguessin delectar amb "Mar i Cel" ja que últimament es pensen "Qui sap el que són" i van de Pavarotti per la vida i de Ginger Rogers (pobrets, que no els passi res i Nostre Senyor els agafi confessats).

A tot cas, si algun dels barbuts, peluts, forçuts, granelluts, orelluts, bigotuts, malparits i collonuts pirates els interessés, que truqui a "cobro-revertit" al telèfon 390663 del senyor Alcalde. Ell us informará de tot on les vostres curtes ments no arribin (Suposo, no? vaja).

4.- Que no s'acostin per aquí ni un peu durant el període electoral vivent. Ja que promouria revoltes pirates subversives i caragolades en aquest poble tan tranquil, democrata, que no està acostumat a mal parlaments, insults ni llistes per sota mà.

5.- De marxar ràpidament amb aquesta colla de burros que es fan dir "Cardim, cardam", no fos cas que els seus aires putrefactes i porcs els respirin les nostres estimades i sanes i pures i immaculades i castes i verges i immutables i pacífiques i retòriques i aimades per tots nosaltres, Vent de Serè i Coral d'Avui, Cor Parroquial i Caramelles "Aires del Sió".

6.- Que fitxi pel Club de futbol Agramunt júnior ja que ens han dit que l'assumpto de les pilotes ho domina que no s'hi encanta, vaja. I que legui un dels seus tresors famosos a la directiva a veure si posen més marxeta als seus pupils.

7.- Que s'incorpori al "Col·legi de redactors d'Agramunt" per donar-los-hi moral i els animi a anar a fer el "Reportatge històric al Golfo Pèrsic" a veure si així d'una vegada els donen la subvenció tan esperada. I si de retruc guanyen els Pulitzer de periodisme, tot això que tindran i podran anar remenant "por ahí".

8.- Insitar a la incorporació d'agramins en aquesta anomenada Ràdio Sió d'Agramunt? on són la gent?

9.- D'encarregat de posar-se'l i treure-se'l el gua més sovint a aquests elitistes del "Color del dinero" que volten per aquí al Casal fent tallar fins i tot a les mosques.

10.- D'importar alguna cosa "Heavi" a aquests marxosos del foment que estem farts de covidos, ranxeres, boleros i xa-xa-chas.

11.- De portar la seva brigada pirata a veure si d'una punyetera vegada s'acaba aquest famós pavelló polivalent. Ahir a la nit estaven com sardines en escabeix allà al Casal. Sembla l'obra de la Seo!.

12.- Que facin aprendre solfeig a tots els seus lloros i que d'una vegada els matriculin a l'escola de música. Així, de rebot, els uns podran ensenyar als altres.

13.- Que organitzi un creuer especial amb els 2 visitants d'honor i que els ensenyi la tècnica del "sambombasso" "no me la pongas que ya te la he puesto", a veure si els dóna gust i ho practiquen més sovint fent l'amor i no la guerra.

Enterrarem ben avall les armes, els míssils, els uniformes, les estrelles i els galons.

I aquest any riurem i no plorarem a l'enterrament de LA GUERRA!

ENLAIRAMENT DE COLOMS BLANCS EN SENYAL DE PAU

L'acte finalitzà amb un enlairament de coloms blancs, en senyal de pau i de bona voluntat, davant el greu problema internacional que representa la Guerra del Pròxim Orient i demostrà que es pot fer el Carnaval sense oblidar-se del problema i fins i tot denunciar-lo encara més precisament a partir de la seva celebració.

També l'enterrament de la sardina canvià la seva estructura i passà de ser una mostra de dol a un senyal d'alegria. La banda de música canvià les marxes fúnebres per unes altres més marxoses, d'acord al nou esperit amb què es tancava el Carnaval d'Agramunt. Tampoc actuaren el Grup de Diables d'Agramunt, a diferència d'anys anteriors.

SARDINADA POPULAR

Una festa que finalitzava com ja és tradicional, és a dir, amb la Sardinada Popular al Mercadal. Unes 3.500 persones es calcula que van anar a recollir el seu panet amb sardina i si es compten els qui varen repetir, gairebé se'n repartiren quatre mil entre agramuntins i forasters que en aquesta edició foren més nombrosos que mai.

* * * * *

DIMARTS DE CARNAVAL

El Dimarts de Carnaval, la tradicional festa dels escolars, se celebrà una rua amb la participació dels centres públics d'EGB d'Agramunt i diversos pobles de la Ribera que, més nombrosos que mai, se sumaren a la festa agramuntina.

No hi prengueren part el Col·legi de N.S. del Socors, que desplaçà els seus alumnes fora vila en excursions, ni l'Institut de Batxillerat, que va fer dues hores de classe i després marxaren al Ranxo de Ponts. Altres alumnes havien marxat a esquiar i a un intercanvi amb un centre de Saint Gaudens, al sud de França.

URGELLENC DE L'ANY

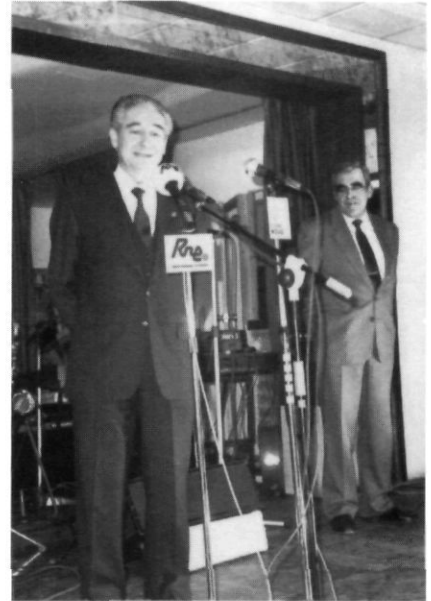
L'empresa GRUCONSA d'Agramunt guardonada a nivell comarcal.

La Jove Cambra de Tàrraga va designar l'empresa Grupo Consist, S.A. com a Urgellenc de l'Any en la primera edició en què s'atorguen aquests premis que fins ara tenien un abast local, circumscrits a la ciutat de Tàrraga. Juntament amb GRUCONSA varen ser premiats el periodista Lluís Foix, director adjunt del diari LA VANGUARDIA, fill de Rocafort de Vallbona; el metge Josep Borrell, de Castellserà, molt conegut per haver operat diversos jugadors del F.C. Barcelona, i a

l'entitat targarina Benèfica Agrupació Teatral.

Els guardons varen ser lliurats en el decurs d'una festa celebrada el dia 2 de febrer i presidida pel Conseller de Governació de la Generalitat, Josep Gomis, i amb la presència dels alcaldes dels municipis de la comarca i altres autoritats de la zona. La introducció a Joan Llurba, gerent i propietari de Consist, la va fer l'alcalde d'Agramunt i el guardó va ser lliurat pel president del Consell Comarcal Jaume Aligué.

Aquest premi ha coincidit amb l'entrevista que SIÓ publica aquest mes a Joan Llurba i que va ser feta abans d'aquesta distinció; per aquest motiu, ni se'n fa esment.

TROBADA D'EX-ALUMNES

160 ex-alumnes de l'Institut varen celebrar un primerencontre festiu.

L'Institut de Batxillerat Ribera de Sió d'Agramunt va celebrar el dia 26 de gener una primera trobada d'ex-alumnes, amb una participació d'unes 160 persones que prengueren part en els actes programats per celebrar aquesta jornada de germanor organitzada per l'equip directiu del centre.

La festa començà a les vuit del vespre a les instal·lacions de l'Institut, amb l'actuació d'un conjunt de Rock integrat per alumnes de

CURS DE NUTRICIÓ

El Consell Comarcal patrocina un curs d'alimentació i nutrició.

Des del dia 12 de febrer i fins al 5 de març tindrà lloc a les dependències de la Casa de la Vila un curs patrocinat pel Consell Comarcal de l'Urgell amb la col·laboració de l'Ajuntament de la Vila. Els temes que es tracten i que són impartits per tècnics en la matèria fan referència a la nutrició i l'alimentació, i estan dividits en quatre temes diferenciats que van des del concepte d'alimentació i nutrició fins a les tècniques de conservació dels aliments. El curs és gratuït.

COU. Acte seguit es cantaren algunes cançons entre els assistents i també es contemplaren uns vídeos sobre festes i activitats celebrades al Centre. No cal dir que el més divertit per a molts va ser el reencontre entre antics condeixebles després de molts anys de no veure's. Proporcionalment hi havia més ex-alumnes forasters que de la vila. Posteriorment se celebrà un sopar de germanor amb l'assistència de representants del claustre de professors i de l'Associació de Pares d'Alumnes APA.

L'èxit de la festa animà els organitzadors a anunciar que s'intentaria repetir-la amb una periodicitat bianual i que es procuraria avisar tots aquells que havien passat per l'Institut, una vegada subsanades les primeres dificultats per a la confecció d'un llistat correcte, ja que sembla que molts ex-alumnes no van tenir notícia de la convocatòria.

CONTRA LA GUERRA

Institucions i particulars en contra de la Guerra del Golf Pèrsic.

Durant el mes de gener tingueren lloc a la nostra vila una sèrie d'accions de protesta en contra del conflicte bèl·lic que té lloc en el Pròxim Orient.

MANIFEST PER LA PAU

Davant la situació de confrontació armada en què es troba abocada la comunitat internacional pel conflicte originat al Golf Pèrsic, l'Ajuntament d'Agramunt manifesta el seu pesar i frustració pel que es considera aquesta, com qualsevol altra guerra, una acció injustificable a totes llums. Malgrat els esforços orientats a evitar la guerra, han estat sistemàticament rebutjades les possibilitats d'un diàleg obert que signifiqués una esperança d'enteniment entre dos mons oposats per criteris que no són mai defensables amb les armes. La situació bèl·lica, no és res més que la collita de les injustícies sembrades arreu, el despreci constant als drets humans i als principis de respecte als pobles i a les nacions, i que omple els cors dels homes amb l'amarg desig de la venjança.

Mai una guerra no resol situacions polítiques en un pla d'igualtat i de justícia, ans al contrari, fomenta en el vençut el convenciment ferm en una postura i fa creure al vencedor en els seus arguments de guerra.

Volem significar que la comunitat internacional ha de donar una oportunitat al diàleg entre els pobles i les nacions, entre els oprimits i els opressors, amb el respecte que mereixen les col·lectivitats, siguin o no minoritàries. La humanitat ha de donar, ara més que mai, una oportunitat a la pau.

Creiem fermament que la pau es guanya, dia a dia, no per la força de les armes sinó amb la pacífica confrontació d'idees divergents, amb la tolerància i el diàleg, amb el respecte a la llibertat i cultura dels pobles i als principis de solidaritat humana.

Condemnem, sense pal·liatius, tots els règims dictatorials, declarem la nostra solidaritat amb els pobles, ètnies i nacions subjugades i oprimides, i advoquem al sentit humà per tal que les seves legítimes aspiracions polítiques i d'identitat els siguin respectades i internacionalment reconegudes i emparades.

Aquesta Corporació, fa palès que recolzarà totes les iniciatives de pau que es duguin a terme i que suposin, sense entrebancs, respectar els drets humans i els polítics i nacionals de totes les cultures del món, sota el pla d'igualtat que la naturalesa humana i les seves col·lectivitats gaudeixen. En conseqüència també ens fem solidaris amb el manifest de la Plataforma de l'Úrgell per la pau al Golf Pèrsic.

Creiem en la pau, i confiem en els homes. Preguem que la voluntat d'enteniment regni en l'ànim dels governants i, en nom de la humanitat, els demanem que aturin la barbàrie bèl·lica. Que l'esperança fructifiqui de bell nou en tots els cors.

En primer lloc varen ser els estudiants de l'Institut de Batxillerat els qui varen manifestar-se sobre el tema amb una vaga i mobilitzacions el dia 15 de gener. La mostra d'aquesta protesta es palesà amb una pancarta que els estudiants penjaren del campanar, tal com mostra la fotografia. El dijous, dia 17, a la tarda, i el divendres, alumnes dels tres cursos de BUP tornaren a fer vaga, però en aquesta ocasió sense cap acció concreta, si exceptuem una petita sentada el dijous en sortir del centre.

Diverses persones i algun col·lectiu celebraren el dissabte, dia 19, una reunió al Foment Parroquial per intentar organitzar una sèrie d'actes de cara a manifestar la seva protesta per la Guerra i demanant-ne l'aturada. També es repartiren fotocòpies sol·licitant que es pengessin llençols blancs als balcons. Aquestes convocatòries no aconseguiren gaire èxit entre la població, en part per culpa de la manca d'informació per part dels organitzadors.

En el ple municipal celebrat el dia 25 s'aprovà una moció en contra de la Guerra i que recollia l'esperit de la Plataforma per la Pau. Molts dels seus integrants estaven presents en aquesta sessió plenària que finalitzà amb aplaudiments per part del públic assistent a l'acte. A més d'aquestes reunions i algun que altre acte que s'hagi pogut celebrar i del qual no n'hem tingut coneixement, el tema de la Guerra del Golf ha estat, és a hores d'ara, tema de comentari entre els agramuntins per la seva gravetat i les greus conseqüències que té i tindrà en un futur.

DESÈ ANIVERSARI

Les Caramelles de nou en marxa per preparar la cantada de Pasqua.

A mitjans del mes de gener, el Grup Caramellaire Els Aires del Sió van iniciar els assajos de cara a la cantada de la propera Pasqua Florida, que enguany tindrem ben aviat. Coincidirà aquesta cantada amb la

celebració del desè aniversari de la primera que tingué lloc per la Pasqua de l'any 1982. Per aquest motiu, la junta va fer una crida a la participació de nous i vells cantaires per celebrar aquesta efemèride amb el màxim de relleu possible.

DINAR DE GERMANOR

Més de 400 comensals en l'àpat anual del Casal d'Avis.

El Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca va celebrar el dia 19 de gener continuant la tradició encetada fa uns anys. L'entitat també va celebrar el seu carnaval en la seva seu social de Cal Mas Vell, a l'igual que ho feren els interns de la Residència del pis de sobre. El Casal d'Avis continua aquest curs amb les activitats de pintura, labors i gimnàstica, destinades als seus associats.

SARDANES

Cursets de sardanes per a petits i grans.

El grup Sardanista Barretina d'Agramunt participa en els cursets per a escolars que s'organitzen arreu de Catalunya amb el lema "Saltem i Ballem". Cada dissabte amb sessions de matí i tarda monitors de l'Agrupació imparteixen classes als alumnes dels col·legis d'EGB locals N.S. del Socors i

Macià-Companys. En el primer hi participen un total de 73 escolars dividits al matí i a la tarda, i en el segon són 38 els alumnes que hi prenen part.

L'acte final d'aquesta campanya està previst que se celebri coincidint amb l'Aplec Sardanista que tindrà lloc a Agramunt el dia 19 de maig. També hi acudirán altres participants d'aquesta campanya de localitats de les comarques de l'Urgell, la Segarra i la Noguera. El curset per a adults començà el dia 17 de febrer i se celebrarà tots els diumenges al migdia al Casal Agramuntí.

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

2 SOLARS EN VENDA

SITUACIÓ: ENTRE CARRETERA D'ARTESA i BALAGUER
Raó: Telèfon (8) 41933

**ANGEL
EROLÉS**

**FORJA
METALL
DISSENY**

**PER A LA CONSTRUCCIÓ
i L'HABITATGE**

C/. Ferrocarril, 16 - Tel. 50 11 34 - 25300 Tàrrrega

ES VEN PIS

A l'avinguda de Jaume Mestres

Raó: Telèfon 76 03 14 (nits)

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Núm. 324
Any XXVIII
Febrer 1991

Equip de direcció:
Josep Bertran
Jaume Cots
Joan Puig

Redactors:

Ramon Bernaus, Pasqual Castellà,
Montse Ortiz, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Josep Rovira,
Anna Santacreu, Rosa Maria Sera
i Núria Sorribes

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Urgell).

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

i la Diputació de Lleida.

Membre de l'Associació Catalana de la
Premsa Comarcal.

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1.
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.800 ptes.

A l'estranger: 2.200 ptes.
Número solt: 175 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

*Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:*

Pere Mora. Tel. 39 03 81
o bé Tel. 39 00 57

PORTADA: Carrer d'Àngel Guimerà

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

*Estimats
lectors...*

No sé si el nostre cas, el meu i el de la meva família, és excepcional o bé forma part del sistema actual de funcionament de la societat. Si és aquest darrer cas, no els explicaré res de nou, però almenys haurà servit per protestar públicament i potser els denunciats se sentiran al·ludits, encara que imagino que ja hi estan acostumats.

Des de fa una colla de mesos, a casa nostra hem d'anar amb una galleda després d'utilitzar el servei. El sistema elèctric que dispara el dipòsit del wàter fa temps que està espatllat. L'operari que ha de venir a reparar-lo fa una mena de rialleta, no sé si de llàstima o se'n fot, cada vegada que li recordo l'afer.

Aquest artista del bricolatge professional és el mateix que ha de venir per canviar una aixeta de la cuina que ha perdut la mesura a l'hora de rajar. Per a ella no hi ha mitges tintes: o surt un doll que ho esquitxa tot o a penes cauen quatre gotes. La resposta de qui ha de reparar-ho és que cal trobar un recanvi de l'època de l'aixeta, que ja té molts anys.

El pany de la porta de l'escala va dur i qualsevol dia ens quedarem sense poder entrar o sortir. La resposta del manyà és que cal canviar-lo. El que ja no em diu és quan. En la instal·lació elèctrica del pis, l'electricista hi va fer un arranjament provisional després que part de la mateixa es cremés, amb un fort esclai per part de tota la família. Resposta del tècnic: tranquil home, tranquil. Provisionalment hi estem des de fa mesos.

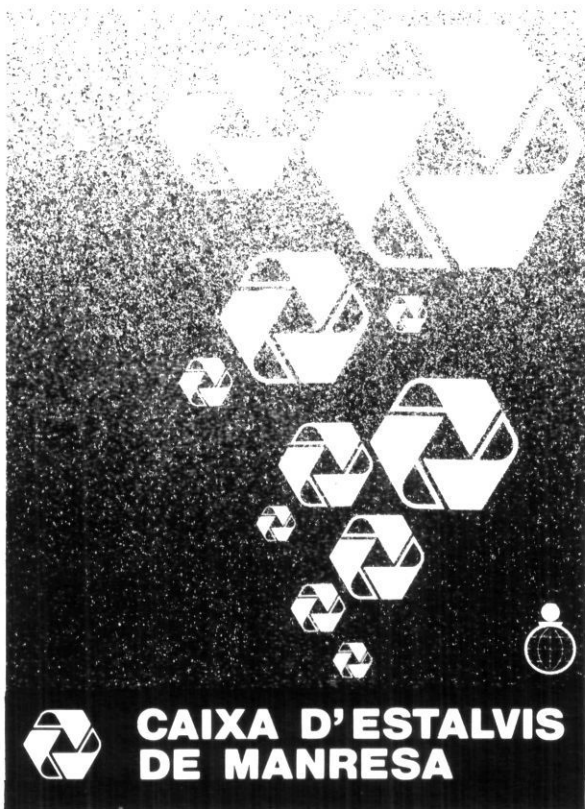
Una de les màquines que fem servir per treballar té un petit defecte que ocasiona que el resultat no sigui el que hauria de ser. Fa dies que ens desesperem trucant per telèfon. El dia que la vàrem comprar ens calgué una sola telefonada.

La família va decidir fer una mica d'obres a la casa, per la qual cosa sol·licitàrem d'un dels empresaris locals que consideràvem seriosos que ens fes un pressupost per saber de quin mal havíem de morir. Ja va costar Déu i ajut que vingués a mirar-s'ho i a prendre les mides. D'això ja fa mesos i encara no hem pogut tenir aquest pressupost, malgrat les súpliques que li hem arribat a fer.

Hem demanat consell a familiars, amics, veïns i coneguts. Ens els han donat per tots els gustos, però també ens han explicat les seves pròpies experiències. Decebedor.

Afectuosament.

B. J.

**CAIXA D'ESTALVIS
DE MANRESA**

PALVI

empresa dedicada a la fabricació i venda
de màquines i equips per la recollida,
transport i tractament de residus

**NECESSITA VENEDOR
Per la zona de Catalunya**

Interessats, posar-se en contacte
amb l'empresa al telèfon 39 12 48

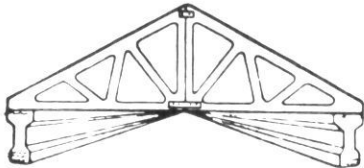
ES VEN PATI

Carretera de Tàrrega
(Prop Torrons Vicens)

Raó:

Tel. 53 23 58 CERVERA

PRETENSATS

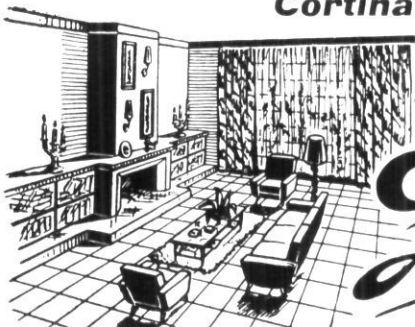
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

JOAN LLURBA i VICENS

DE L'AVENTURA CUBANA A L'EMPRESA AGRAMUNTINA

Els passadissos de les oficines estan plens de quadres que serveixen gran quantitat de sacs de totes mides i estils.

Ens rep al seu despatx, seiem al voltant d'una nau amb una considerable munió de màquines, avui parades en ser dissabte al matí. Hi ha un ampli finestral que dona a l'exterior; enfront una prestatgeria curulla de llibres i a la paret restant més quadres i més sacs.

Aquests sacs han estat confeccionats la majoria, en la pròpia fàbrica; també n'hi ha

de l'estranger com per exemple un dels Estats Units amb una impressió i uns manipulats perfectes, trets que Joan Llurba s'imposà de poder aconseguir per a la seva empresa.

Una empresa que va iniciar el seu pare i que ell ha fet anar prosperant al llarg dels més de trenta-tres anys d'existència. Una empresa a la qual s'hi va dedicar una mica menat per les circumstàncies, després d'haver perdut pràcticament tot l'aconseguit en els millors anys de la seva joventut.

- Vostè és fill d'Agramunt, no?

- Sí, vaig néixer a Agramunt el dia 25 d'agost de 1933, tres anys abans de la guerra, de la qual encara recordo els bombardejors.

Durant la guerra vaig viure un temps a

Montfalcó i també una temporada a Vellespinosa prop de Rocafort de Queralt.

Joan Llurba ens comenta que la seva esposa, Antònia Huguet i Cots, és de Montfalcó però que no la va conèixer quan hi va viure de

Primer curs de batxillerat que es va fer a Agramunt, a les Escoles Nacionals, organitzat pel Sr. Curià. (Any 1945).

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Joan Llurba, Josep M. Almarcha, Maricel Curià, Jaume Barrera, Jaume Singla, Emili Curià, Miquel Castellà. Al mig, el professor Sr. Curià.

jove, sinó que la hi va presentar Jaume Cots el dia de l'ordenació sacerdotal d'Anton Ramírez. Es van casar el dia 2 de maig de 1963 i han tingut tres filles: M. Teresa, Anna i Rosa M.

- Quins estudis va cursar?

- Primer vaig estudiar a les Monges. Després a les Escoles Nacionals d'on guardo molt bon record del Sr. Curià, un home molt preparat, amb una gran disciplina i que es feia respectar, aquests ensenyants que de jove et costen més sacrifici, són els que de gran més valoren. Amb el Sr. Curià vaig fer ingrés i quatre cursos de batxillerat; a l'Acadèmia vaig fer dos cursos més i, el setè i l'examen d'estat els vaig fer a Barcelona, on també vaig estudiar un curs de farmàcia fins que vaig marxar a Cuba.

- Qui el va induir a anar-se'n a Cuba?

- Jo hi tenia un oncle, el qual en una de les seves estades a Agramunt em va proposar d'acompanyar-lo i treballar amb ell. La veritat és que em va engrescar i vaig acceptar.

- Quina edat tenia quan va marxar?

- Va ser l'any 1952, o sigui que encara no havia complert els 19 anys.

- Tot i tenir-hi un oncle, el fet d'empresar una aventura com aquesta en un noi que encara no havia assolit la majoria d'edat, sembla un xic arriscat, no?

- És possible. Malgrat tot, fou precisament la meva joventut la que m'esperonà a prendre aquest determini. Jo tenia confiança amb mi mateix i em va semblar que podia aconseguir unes fites força importants.

- A què es dedicà els primers anys de la seva vida en terres cubanes?

- Bé, com he dit abans vaig acceptar l'oferta que em féu el meu oncle i vaig estar dos anys treballant a la seva empresa, dedicada principalment a productes químics i perfumeria.

- Passats aquests dos anys, què va fer?

-Passat aquest temps i un cop familiaritzat amb la vida d'aquell país, em vaig plantejar el meu futur. Si continuava tal com estava, era evident que no

Carnet de soci del "Centro de la Colonia Española de Santiago de Cuba".

aconseguiria mai el que m'havia plantejat, ja que qualsevol de les meves accions, per meritòries i importants que fossin, a la vista de tothom el mèrit seria del meu oncle i a mi no em serien mai reconegudes. Així, doncs, vaig decidir d'espavilar-me pel meu compte.

- I què va fer?

- Vaig començar a treballar de venedor en una empresa -coneguda popularment per «Tres Toneles», que era el nom d'una marca de licor que nosaltres veníem-, que es dedicava a la destil·leria d'alcohols i a la fabricació i importació de licors.

-Fou en aquesta empresa on va aconseguir tot allò que havia planejat?

- La veritat és que sí; més i tot, potser, del que havia somniat en un principi. En poc temps vaig assolir un nivell de vendes molt superior al dels altres empleats. D'aquesta manera, al cap de tres anys em confiaren el càrrec d'inspector, un càrrec força important i que estava molt ben remunerat. Treballant en aquesta empresa em vaig procurar una situació econòmica notable. Val a dir que durant set anys no havia fet vacances, ho sigui

que des que vaig marxar no havia tornat a Espanya.

El fet d'ésser solter i no tenir família em permetia una absoluta dedicació a la feina, cosa que un altre no podia fer. Passat aquest temps, però, vaig venir per quatre mesos, i durant aquest temps em vaig fer un tip de viatjar arreu del món, arribant a agafar més de vint avions diferents. Quan vaig tornar a Cuba, havia guanyat el doble del que m'havia gastat durant aquest temps de vacances.

- Expliqui'ns una mica l'ambient polític i econòmic que es respirava a Cuba quan vostè s'hi va instal·lar.

- Jo vaig arribar tot just després del cop d'estat del dictador Batista. S'havien de celebrar unes eleccions democràtiques, però en uns sondejos previs, Batista esbrinà que aquestes eleccions no li serien favorables i va decidir apropiari-se del poder amb la força de les armes.

En l'aspecte econòmic, tot i haver-hi una dictadura, Cuba era un país ric. Com a exemple anecdòtic podria esmentar que l'any 1952 hi havia un total de 5 cadenes de televisió; això, en un país amb una demografia similar a la de Catalunya és força significatiu.

- Havia pensat mai quedar-se a viure allí?

- Jo crec que plantejar-se una qüestió com aquesta era inevitable. Sí, sí que ho havia fet i sempre tenia molt clar que el meu destí era tornar al meu país. Fins i tot m'havia plantejat el tema del matrimoni. Tot i tenir bones amigues, no veia en elles la meva futura esposa, ja que pensava que si em casava amb una cubana

A la Sierra Escambray, l'any 1956. D'esquerra a dreta: Joan Llubra (amb barretina), un rebel "fidelista", Toribio Lobo (pare de la Cari, actualment veïna d'Agramunt), Joan Oliver (de Papiol).

Joan Llubra a la cruïlla de la carretera de la Havana a "Matanzas".

Oct-24/960	GL-18644-H
Fecha	Clave No.
55714/60	51971
No. Expte. Ppte.	No. Pasaporte
EL CIUDADANO: Juan Emilio	
Llurba Vicens.	
de 27 años, empleado en Incera	
Hnos S.en C.	
y vecino de J. A. Saco Nro. 454,	
altos, Stgo de Cuba, Ote.	
está autorizado para abandonar el Territorio Nacional a su entera libertad. (Válido por un año, a partir fecha expedición).	
	
VISTO BUENO	

Targeta de permís per poder sortir de Cuba. Aquesta targeta anava enganxada al passaport.

em seria més difícil de tornar cap aquí.

- Amb la victòria dels revolucionaris comandats per Fidel Castro, els fets es van precipitar?

- Sí, sens dubte. De fet, s'esperava un canvi polític davant el règim establert. En general la gent i jo mateix més que «Fidelistes» érem «anti-Batistes», això feia que veiéssim Fidel Castro com l'alliberador de la dictadura cubana.

- No obstant, ben aviat us en vàreu desescisar...

- Absolutament. Quan Castro va pujar al poder, la primera decisió que va prendre fou la de confiscar totes les refineries de petroli que eren dels Estats Units. A mi això em va fer mala olor, tot i que la premsa ho suavitzava dient que era un bé per al país. Més tard, es va poder comprovar que les meves temences

no havien estat gratuïtes. La segona acció va ser confiscar totes les empreses estrangeres i la tercera les 316 empreses cubanes més grans del país. La meua posició era cada cop més incòmoda. L'empresa «Incera Hnos.S.en C.», en la qual treballava, també havia estat incautada i a mi em varen destinar a Baracoa, situat a la part més oriental de Cuba. En aquest lloc s'havia de transitar amb «geeps» i moltes vegades amb mules. Aquesta situació no la podia aguantar més i vaig decidir de marxar.

He de dir, però, que no era tan fàcil, ja que jo havia adoptat la nacionalitat cubana i com a tal no em podia moure del país. Així que m'havia d'enginyar un pla.

- Com ho va fer?

- Vaig trucar a la meua cosina de Miami dient-li que m'enviés un telegrama en el

qual fes constar que la meua mare estava moribunda. D'aquesta manera tenia una excusa prou important per convèncer les autoritats. Malgrat tot no va ser gens senzill, al contrari: es pot dir que la meua fugida de Cuba fou tota una «Odissea».

Vaig haver de comprar un bitllet d'anada i tornada i endur-me el més just. En la maleta que portava hi havia cinc dòlars, un àlbum de fotos i una càmera fotogràfica, havent de deixar allí tot el que havia guanyat durant aquell temps. Aquí m'agradaria fer un incís sobre un cotxe Wolkswagen «escarabat» que tenia, i que en partir vaig deixar al meu amic Toribio Lobo, pare de la Cari, que és l'esposa de l'Eduardo López que treballa amb nosaltres.

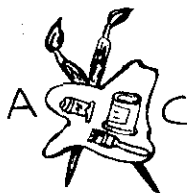
Mentre esperava a l'aeroport, ens cridaren a uns quants per interrogar-nos el motiu de la nostra sortida del país. A mi, en una dependència em feren despullar mentre, amb preguntes absurdes, volien saber la veritat de la meua partença. He de dir que vaig tenir molta sort, ja que l'oficial que m'interrogava no sabia que l'empresa en la qual treballava havia estat incautada pel govern; cas que ho hagués sabut em jugava trenta anys de presó. Malgrat tot, en veure el telegrama i que no portava res de valor em deixaren marxar.

Un cop a Miami encara vaig tenir més sorpreses. Allí em van dir que no podia marxar cap a Espanya, ja que al meu passaport constava la nacionalitat cubana (voldria precisar que per adoptar-la havia hagut de renunciar a l'espanyola). No obstant, posat en contacte amb el consolat espanyol de Nueva Orleans me'l van tramitar de seguida i en dos dies el vaig tenir a punt.

Jo havia decidit de marxar amb vaixell i vaig anar al port per assabentar-me del dia i hora de sortida. Allí vaig veure que l'endemà en sortia un i si no l'agafava m'havia d'esperar el proper mes (només en sortia un cada més). També vaig tenir tota la sort del món d'agafar-lo de seguida, ja que em vaig assabentar que el vaixell següent havia estat segrestat pel pirata Galbau i que en el seu trajecte va passar pel costat de les costes de Cuba i tot i que es comentava que pensava descarregar el seu passatge a l'illa, al final ho va fer al Brasil.

- Quan per fi, va arribar a casa, va començar de seguida a treballar a la fàbrica del seu pare?

- Sí, es pot dir que sí. En principi jo tenia una oferta molt temptadora de la firma espanyola «Palomino & Vergara», el propietari de la qual havia conegut en

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitàn

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03 AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENTA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n. Telèfon 39 01 76
A G R A M U N T

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48 AGRAMUNT

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

Especialitzats amb soldadura, VIS-SENSFINS,
reparació de maquinària agrícola,
tanques i fusteria metàl·lica amb portes automàtiques.
Fabriquem generadors d'aire calent (patentats)
i els níius tèrmics, per mamellons, JO.MI. (patentats)

i com sempre, pressupostos sense compromís
Carrer del Clos, 10
AGRAMUNT (Lleida) Telèfon 39.06.01

RELLOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 AGRAMUNT

ES VEN PATI

Al C. de la Segla Molinal, 12

Informació: Telèfon 43 01 64

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

ràdio sió

emissora d'agramunt i de la ribera
banda f.m. 105.5 mhz.

ESCOLTEU-NOS!

Els dissabtes de 10 del matí a 9 del vespre
i els diumenges de 10 del matí a 2 de la tarda

LA RÀDIO DEL CAP DE SETMANA

Quan els "rebeldes" comandats per Fidel Castro van fer-se amb el poder, (el dia 1 de gener de 1959), van voler celebrar a mig mes una "Nochebuena rebelde", ja que la vigília de Nadal eren a les muntanyes en ple tiroteig. Cada família cubana volia un "rebelde" com a hoste i l'empresa "Incera Hnos. S. en C." en va tenir tres. Joan Llurba fou l'encarregat d'organitzar aquest sopar, i en la fotografia el podem veure, amb "traje" i corbata, fent un parlament a tots els convidats.

un dels meus viatges a Madrid en representació de l'empresa cubana per la que treballava. Aquesta oferta consistia a ser representant en exclusiva d'aquesta firma aquí a Catalunya. No obstant primer vaig voler treballar a l'empresa del meu pare, i com que hi vaig veure possibilitats m'hi vaig quedar.

- Com i quan va ser fundada aquesta empresa de sacs?

- L'empresa va ser fundada l'any 1957 pel meu pare Ramon Llurba Vilà. Primerament tenia un soci, el Sr. Ramon Farré, i es va iniciar als baixos de casa, al carrer Vilavella.

- Com es feien els sacs en aquell temps?

-Els sacs es feien d'una manera molt manual. El primer any totalment a mà. Després, s'instal·là una màquina de «tubos» construïda a Cervera. Els «fondos» els feien les dones a casa.

Suposo que tothom recordarà l'estampa tan característica d'aquestes dones assegudes en una petita cadira de boga i davant d'una fusta llarga fent els «culs» dels sacs de paper. Vàrem arribar a tenir 200 dones, de les quals n'hi havia també de Preixens i de Pradell. Llavors cobraven 7 cèntims per cada sac fet a casa i s'arribava a una producció de 40.000 sacs diaris.

L'any 1963, però, vam comprar la primera màquina de «fondos», i amb quatre persones es feia una producció de 35.000 i 40.000 sacs al dia.

- El negoci va anar prosperant...

- Sí. Quant el local del carrer Vilavella es va fer petit, ens vam instal·lar a l'av. de Marià Jolonch, i també fèiem servir conjuntament el local de sota casa a l'av. d'Agustí Ros.

- I amb bona visió de futur es va decidir buscar uns terrenys amb espai suficient per poder ampliar si fos convenient. Quin any va ser?

- Fou l'any 1977.

- Des de quan i per què es va optar manipular plàstic?

- Amb el plàstic vam començar l'any 1979. Vam veure que era un mercat nou amb moltes possibilitats, i de fet ha estat així. Val a dir també, que nosaltres en necessitàvem per a determinats tipus de sacs i d'aquesta manera ens el podríem fabricar nosaltres mateixos. Durant aquest temps hem anat augmentant la producció fins arribar, aproximadament, a la meitat del paper, i aquest any passat vam adquirir una màquina innovadora per a la impressió de paper i plàstic amb la qual es poden fer fins a dotze colors diferents.

Abans la bossa de plàstic que es posa dins d'alguns sacs, es cosia manualment amb una producció de 100 a 150 bosses per hora i per persona. Això implicava un mal servei; a més teníem un competidor molt fort que té la fàbrica al costat d'una presó i aquesta feina la donava a fer als presoners, no cal dir que a un preu molt mòdic.

Com sia que la producció d'aquests sacs

anava augmentant, vam decidir comprar un acoplament per fer aquesta feina, essent els primers d'Espanya a adquirirla, i actualment en temin dos, passant d'una producció de 50.000 sacs als gairebé 700.000 d'ara.

- Quina és la producció actual de l'empresa?

- Actualment, fem una mitjana de 50.000.000 de sacs l'any. Això representa 9.000 tones/any de paper transformat. Quant al plàstic, 4.000 tones/any de plàstic transformat; o sia gairebé la meitat del paper, com he dit abans.

- Amb quants treballadors es compta actualment?

- En aquests moments tenim una plantilla de 146 treballadors, dels quals 9 han començat fa pocs dies.

- Quan vàreu decidir adquirir la fàbrica de paper de València?

- Va ser l'any 1978. Nosaltres havíem de comprar paper a fabricants que també feien sacs de paper. Això volia dir que havíem de fer uns sacs que no els fessin la competència, sinó ens haurien augmentat el preu, d'aquesta manera ens dedicàvem tan sols a fabricar-ne de guix, amb les limitacions que això comportava. Així que vam decidir adquirir una fàbrica de paper per poder fer altres tipus de sacs. Al principi érem 4 fabricants dels quals quedem dos i hem passat d'una producció global de 18 tones/dia a una de 70 tones/dia i segons quins papers fins a 100 tones.

Ara els sacs de guix són els que menys fabriquem i entre la diversitat dels nostres productes, som els únics d'Espanya que confeccionem uns sacs de paper amb un tub interior de plàstic amb vàlvula que serveixen per envasar productes líquids.

- L'àmbit d'actuació de GRU-CONSA és de tot l'estat?

- Sí. Tenim delegacions a Barcelona, Madrid i País Basc i, pràcticament tota la nostra producció se cenyeix a l'àmbit espanyol, si bé hem començat a fer algunes exportacions a França, Romania i Iugoslàvia.

Ens hem anat equipant per fer front el reptes del Mercat Comú i estem segurs que ens en sortirem.

- Ens sabria dir alguna anècdota divertida relacionada amb l'empresa?

- Sí, ara se m'acudeix una que va passar a principis dels anys seixanta, amb l'inspector de treball. Aquest senyor venia regularment a la vila a inspeccionar les indústries locals; a nosaltres feia temps que ens deia que havíem d'assegurar, sinó totes, si algunes de les dones que feien

sacs a casa seva. Nosaltres, però, sempre al·ludíem que no es podia assegurar unes dones que no treballaven la jornada completa i menys fer-ho a unes quantes, ja que les altres s'ho prendrien malament. En una de les seves visites plovia, i a un dels treballadors li havia caigut un sac d'anilina –que era un pois granatós, molt fort amb el qual fèiem la tinta–, i amb el terra moll es formà una barreja colorant que totes les dones anaven escampant arreu de la vila amb els carretons. L'inspector se n'adonà i ens va dir: «Avui sí que us he descobert, només seguint el rastre trobaria totes les dones que treballen per vosaltres».

- Com hem pogut comprovar, vostè és un home que dedica molt de temps al seu negoci. Malgrat tot encara té temps per practicar diversos «hobbies»...

- Sí, jo crec que és important tenir una distracció fora de la feina. El meu primer «hobby» va ser el futbol. De jove havia format aquí a Agramunt la «Penya Júnior» integrada per una bona colla d'amics. Quan vaig ser a Cuba vaig formar part d'un equip anomenat «Juventud Católica de Placetas» integrat per vuit espanyols.

Un altre esport al qual dedicava molt de temps era el tennis. Vaig ser un dels socis fundadors del Club Tennis Agramunt, i m'hi vaig dedicar fins que m'ho va impe-

dir una lesió al genoll.

En aquests moments sóc més addicte al billar i a les bicicletes. He de dir que també vaig formar la penya ciclista amb la qual cada diumenge recorrem 70 o 80 Km. He estat un dels impulsors del Club de Billar, i tinc el goig d'haver jugat una de les finals del Campionat de Catalunya, després de quedar campió local.

- Li agrada la música? Quin tipus prefereix?

- Potser el fet de viure bona part de la meua joventut a Cuba m'ha marcat en aquest aspecte, reconec que m'atreu la música cubana. També m'agrada la sarsuela, potser recordant les que sentia al Casal. Finalment, he de dir que també m'agrada alguna peça d'òpera.

- Què llegeix habitualment?

- De llibres, no gaires. Però si en repasso algun són els de Fernando Vizcaino Casas que parlen de la transició, els trobo molt distrets. Cada dia repasso «La Vanguardia», sovint «La Mañana» i, de revistes, a més de SIÓ, les d'actualitat econòmica i les referents a temes concrets dels negocis de sacs i de plàstic.

- Vostè és un home que ha viatjat molt. Quins països li han agradat més?

- Cada país té el seu encant. No obstant, el fet de viure molt temps a Cuba fa que em decanti per països amb clima tropical. Dels que he visitat, m'han

agradat molt: Filipines, Japó, Tailàndia... Com a país europeu trobo molt bé a Alemanya, però detesto el seu clima.

- Políticament com es defineix?

- Sóc un demòcrata de tota la vida. Jo crec que la democràcia és el sistema menys dolent que hi ha. Ara bé, penso que aquí amb la democràcia hem perdut una mica la llibertat com a persones i això és perquè no la sabem utilitzar.

- Vostè va formar part d'un Consistori Municipal, pensa tornar-hi?

- És cert que vaig estar a l'Ajuntament. El Josep Maria Inglés em va convèncer per presentar-m'hi (llavors alguns consellers s'elegien mitjançant el «tercio familiar»). Durant el temps que hi vaig ser m'hi vaig dedicar de ple i guardo molt bon record de tots els companys que formàvem el Consistori.

Una cosa, però, que em va saber greu és que ningú no em va agrair haver-hi estat; ni tan sols se'm convidà a la presa de possessió del nou Ajuntament democràtic, una deferència que s'havia de tenir en compte.

Després, m'han demanat per formar part d'alguna llista, però no penso tornar-hi.

- S'hi troba bé a Agramunt? Si pogués decidir canviaria alguna cosa?

- Sí, em trobo molt bé a Agramunt i m'agrada col·laborar amb les coses del

Dinar commemoratiu del 25è. aniversari de la fundació de l'empresa. D'esquerra a dreta: Ramon Farré i Sra., Ramon Llurba i Sra. (parets d'en Joan), Joan Llurba, Antònia Huguet i les tres filles d'aquest matrimoni.

poble. GRUCONSA dedica un pressupost anual per subvencionar diverses activitats. Jo el que faria seria potenciar la indústria local. Està bé fer un nou polígon per facilitar la instal·lació de noves indústries, però a les existents s'ha de donar les mateixes facilitats per poder ampliar i crear nous llocs de treball. Em consta que l'Ajuntament actual vetlla aquest aspecte, però temps endarrera jo mateix vaig tenir problemes per a l'adquisició d'uns terrenys per instal·lar-hi la fàbrica.

Hem pogut comprovar al llarg d'aquesta conversa que Joan Llurba és un home emprenedor; que té una capacitat de diàleg impressionant i una memòria fotogràfica. Diu que s'ho ha passat molt bé recordant els anys passats a Cuba, país on no ha tornat mai més, i que tot i que li agradaria fer-ho, no és un tema que l'obsessiona ja que creu que no és la mateixa Cuba que ell va conèixer. Ha tingut també paraules elogioses envers la nostra revista, donant-nos ànims per continuar amb la tasca que duem a terme.

Nosaltres hem d'esmentar per

Joan Llurba i la seva esposa, Antònia Huguet, en un viatge al Japó. (Any 1984).

finalitzar, que en el moment de redactar aquestes ratlles, l'empresa GRUCONSA ha estat designada com «Urgellenc de l'any»,

premi que ha estat atorgat per la Jove Cambra de Tàrraga.

Josep Rovira i Feiné

PROFESSORA D'ARTS APLICADES especialitzada en pintura, imparteix

CLASSES DE PINTURA ARTÍSTICA

- DIBUIX TÈCNIC $\left\{ \begin{array}{l} \text{GEOMETRIA} \\ \text{PERSPECTIVA} \end{array} \right.$
- DIBUIX $\left\{ \begin{array}{l} \text{NATURAL} \\ \text{CARBONET} \end{array} \right.$
- PINTURA $\left\{ \begin{array}{l} \text{AQUAREL·LA} \\ \text{OLIS} \\ \text{ACRÍL·LICS} \end{array} \right.$
- MODELATGE $\left\{ \begin{array}{l} \text{FANG} \\ \text{"MACHÈ"} \\ \text{MAT. VARIS} \end{array} \right.$

S'ofereix a l'alumne àmplia formació tant teòrica com pràctica de cada tècnica.

Per a informació:

Plaça Onze de Setembre, 11

AGRAMUNT

UNA APROXIMACIÓ A LA REALITAT D'AGRAMUNT EN LA DÈCADA DE 1840

SEGONS LES DADES DE PASCUAL MADDOZ.

per Ramon Bernaus i Santacreu

El "Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de ultramar", conegut com el "Diccionario Madoz", és l'obra més completa i sistemàtica de documentació i interpretació de la realitat espanyola del segle XIX, i obra de consulta imprescindible per a tot aquell que vulgui aproximar-se de forma erudita, o simplement curiosa, al coneixement d'una població en l'època als voltants de 1840.

Aquest treball només vol ser una eina divulgadora amb comentaris i aclariments que ens ajudin a situar-nos una mica més en l'època i a localitzar alguns llocs i fets a la realitat actual de la nostra vila.

L'AUTOR.

Pascual Madoz va néixer a Pamplona el 1806, estudià a Barbastre i Saragossa, i de molt jove fou defensor de la causa liberal, per la qual cosa fou empresonat quan només tenia 17 anys. S'exilià a França especialitzant-se en estudis de geografia i estadística. Va tenir una estreta relació amb Catalunya i fou un gran coneixedor del país. Des de 1830 fou nomenat jutge de primera instància de Barcelona i el mateix any governador de la Vall d'Aran. Aquest fet coincidí amb la primera guerra carlina, i ell amb un batalló de voluntaris liberals lluità contra els carlins per tot el Pallars, on estigué a punt de morir el 1836. Aquest mateix any fou jutge de Tremp, diputat a Corts per Lleida i fixà la seva residència a Madrid, però s'interessà molt per Catalunya, essent el màxim defensor de la construcció del Canal d'Urgell i avalador de la indústria catalana, vindicant sempre mesures proteccionistes per al sector tèxtil. Entre 1844-54, mentre governaven els moderats, es retirà de la política i es dedicà exclusivament a la redacció del "Diccionario". Entre 1854-55 fou governador de Barcelona, i aquest mateix any fou nomenat ministre de finances promulgant la llei de desamortitzacions dels béns comunals i eclesiàstics (llei Madoz-1855). Continuà sempre lluitant per la causa liberal i democràtica, posant-se al costat del general Prim en la revolució que destronà Isabel II. Morí el 1870 a Gènova (Itàlia), quan havia anat a buscar Amadeu de Savoia per ocupar la corona espanyola.

En la seva obra introdueix per primera vegada i de forma rigorosa els darrers

avenços estadístics apresos a França a partir d'un qüestionari molt elaborat, però no renuncia a les descripcions històriques de les localitats, tenint una gran vàlua científica les relacionades amb la primera guerra carlina. En el nostre treball, però, ens limitarem a comentar l'apartat geogràfic-estadístic, puix que les dades històriques sobre l'Agramunt contemporani són de poc interès i les referides a segles anteriors són molt generals i a bastament conegudes.

AGRAMUNT.

De l'entrada AGRAMUNT (pp 17-18), transcriurem i comentarem, si cal, els paràgrafs en què es descriu la nostra vila:

"AGRAMUNT: Villa con ayuntamiento en la provincia de Lérida (10 horas), audiencia territorial de Barcelona (26 h.), partido judicial de Balaguer (6 h), diócesis de la Seo de Urgel (20 h) y oficialato de su nombre. Situada al margen derecho del Sió en llano, al pie de un cerro, donde la combaten principalmente los vientos del S. y O. Su clima, aunque excesivamente frío y caluroso en estío, es naturalmente sano; sin embargo los charquinales que durante la última estación quedan en el río y la falta de policía urbana, ocasionan de vez en cuando algunas calenturas tercianas".

Carrer de Sant Joan.

Cal assenyalar que en aquesta obra apareix per primer cop la divisió de l'estat espanyol en províncies i en partits judicials, i totes les dades estan fetes a partir d'aquesta nova divisió administrativa centralitzada i copiada dels departaments francesos de Napoleó, la qual fou imposada definitivament entre el 1833 i el 1834; Catalunya es repartida en les 4 províncies avui vigents i en 35 partits judicials.

Fixem-nos que la distància entre Agramunt i les diverses poblacions importants es dona en hores, mesura molt relativa, ja que depenia del caminant; de tota manera, encara avui hem sentit fer indicacions en aquest sentit a persones grans. Pel que fa a la situació i al clima potser cal resaltar els aiguamolls, aigua entollada per les vores del Sió, i la poca cura en la neteja urbana; tot això feia que un clima que en principi es considerava sa, provoqués les "**calenturas terciarias**", segurament pal·ludisme. Això ho corrobora el mateix autor a l'últim paràgraf de l'article: "**Muchos de sus vecinos fueron víctimas en 1818 de resultas de una epidemia producida, según la opinión de algunos, por los vapores malignos que exhalan las encharcadas aguas del riachuelo Sió**". Aquest problema no se solucionà fins als anys 40 del nostre segle, amb la canalització del riu des del pont de la carretera de Cervera fins al Pont de Ferro, aqüeducte del canal d'Urgell.

"Forman el casco de la población 480 casas de fábrica regular y bastante cómodas, distribuidas en las calles tortuosas y sin empedrar, y una plaza llamada del Mercado, en la cual el 29 de marzo del corriente año de 1845, por una asociación de vecinos propietarios, se ha dado principio a la apertura de un pozo artesiano, bajo la dirección de M. Fabra de Perpiñán. En el día de hoy hay taladrados más de 300 palmos, la cuarta parte en piedra y los restantes en arcilla más o menos dura; la sociedad está resuelta a seguir la obra con empeño, y todo el Urgel en la expectativa, pues si la comenzada operación surte el efecto deseado, las dilatadas llanuras de aquel país, tan áridas en la actualidad, quedaran acaso dentro de pocos años transformadas en vergel delicioso".

Madoz va estar a Agramunt en la data indicada i podem adonar-nos de la gran importància que es donava a l'aigua en la nostra comarca, tan àrida i de secà.

Vista general d'Agramunt. Aquesta és l'única foto de la vila en què es pot veure –a la dreta– l'edificació del convent dels franciscans.

Pensem que el Canal d'Urgell trigaria encara 17 anys a arribar. De tota manera, l'afirmació de convertir en regadiu l'Urgell a partir de l'aigua subterrània sembla molt optimista. D'aquest gran pou que s'estava construint sembla que no en queden vestigis. Segurament que la plaça del Mercat podria ser la plaça de l'Om, lloc tradicional dels mercats a Agramunt; però també podria ser la plaça de l'Església per la mateixa raó, i fins i tot l'actual plaça del Mercadal, fora muralles, puix es té notícia que des del segle XVIII ja s'hi celebraven mercats en aquell indret.

Enumera Madoz els serveis de què disposava la vila:

"Tiene también casa de ayuntamiento, cuyo edificio es de piedra de sillera y de muy agradable aspecto. Un hospital para toda clase de enfermedades asistido por un médico, un cirujano y un boticario que disfrutan de sueldo (...). Escuela de instrucción primaria elemental dotada con 2880 reales, a la que concurren más de 100 niños; y una cátedra de latinidad frecuentada por 12 a 14 alumnos, siendo la dotación del maestro igual a la que disfruta el de primeras letras".

L'hospital era un edifici, avui desaparegut, situat a l'actual plaça de l'Hospital, i aquí es guarien tota classe de malalties sense possibilitat de traslladar el malalt a un centre amb més serveis. Un cirurgià, un metge i un apotecari donaven aquesta assistència. Pel que fa a l'ensenyament primari, sembla indicar que solament hi havia un mestre, i el col·legi segurament era situat a l'illa de cases li-

mitada pels actuals plaça del Pare Gras, carrer de la Cúria i un carreró que no passa, el 1716 aquí hi havia L'Estudi de la Vila. Però es té notícia que des de mitjans del segle XIX les aules de nens i pàrvuls ocupaven unes dependències del convent de la Mercè, i la classe de nenes unes aules dels Estudis Nous al carrer del mateix nom. La "**cátedra de latinidad**" suposem que era una mena d'ensenyament secundari, molt ben considerat, ja que tot i el reduït nombre d'alumnes cobrava el mateix que el mestre de primària.

Pel que fa als serveis religiosos, molt importants en aquell moment, diu textualment: "**Además hay una iglesia parroquial dedicada a la Asunción de Nuestra Señora, servida por un cura y 11 beneficiados que forman comunidad, y por un sacristán, un campanero y dos monacillos. El curato de la clase de rectoria es de término y lo provee el diocesano mediante oposición en concurso general. La obra de la iglesia es muy sólida y de una antigüedad tan respetable que ha dado margen a que varios arquitectos hayan afirmado que fue templo de ídolos en tiempos del paganismo. También tiene otras dos iglesias con culto público, perteneciente una al suprimido convento de la Merced, que se halla dentro de la villa, y la que corresponde al convento de san Francisco de Asis construido sobre la cumbre del cerro, a cuyo pie se dijo está la población"**.

(continuarà)

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

Els lectors escriuen

EI TEU SOLC

És un matí de diumenge de febrer. El tractor verd de rodes grogues dels Adobs Líquids Ribera arrossega un carretó-cisterna pel meu tros, el ruixa, el dutxa i el sol, que tot just s'acaba de llevar, es mira l'escena de lluny estant amb cara enrogida, barreja de curiositat i vergonya. Joestic tancat a la gàbia del meu cotxe i també m'ho miro mentre la música de la meva inseparable Emmylou Harris forma a l'aire un núvol, una piscina, on les meves orelles es capbussen amb plaer mal dissimulat. I la dolcesa del moment em convida a recordar les veles bigarrades de galeres i vaixells que solquen la tibantor del mar, hi

obren una ferida momentània, tan fugissera com la que tu i jo hi obríem en una tarda de juliol, ara farà prop de disset anys, i els pocs banyistes que quedaven a la platja miraven els nostres jocs amb ulls rabiüts i intolerants, i ara que la sínia del temps em va abocant al cervell a raig de catúfols la teva imatge jovenívola, penso que el pas del teu cos i dels teus cabells davant dels meus ulls hi va deixar, Anette Brune, un solc d'aquells que per més que frego no marxa, un solc que tornarà a la terra el dia que em posaran dins el meu darrer vestit, el de fusta. No sé si els tres déus ben engreixats que esperaven, palplantats

a les portes de la ciutat xinesa de Sezuan s'assemblaven a mi o jo a ells, però tu així ho veïeres. Jo, en canvi, et dedicava el nom de serp, tal volta per la barreja de malícia i dolcesa que transportaves, tal volta per la teva pell jove i finíssima. Han passat molts dies d'aquell encontre, potser la vida t'ha maltractada, potser no. Després d'haver-te'n tornat a Alemanya no sabria pas com fer-ho per buscar-te, en la suposança que estiguis viva i no hagis caigut al parany de la droga com tants d'altres. Sigui com sigui, a dalt, a la meva calaixera, el solc hi és.

Ramon Ribalta

UN SEGLE DE MÚSICA A AGRAMUNT

Sr. Director,
Després de llegir el suplement dedicat a la vida musical a Agramunt que durant set mesos ha publicat la seva revista, es pot afirmar que la frase: "Agramunt és un poble de músics" que tantes vegades hem sentit no és pas un tòpic, sinó que ha estat una realitat durant molts i molts anys, (i que tant de bo continuï sent una frase plena de sentit d'ara en

endavant). A tota la gent que d'una manera o altra tenim relació amb la música, aquest suplement, tota aquesta informació sobre la gran vitalitat musical que ha tingut sempre la nostra Vila, ens ha fet sentir hereus d'una gran tradició agramuntina amb tota la responsabilitat que això suposa de cara el futur, però això sí, servent sempre en el record a tants i tants músics agramuntins gràcies als quals

avui gaudim d'una nombrosa i diversificada oferta d'agrupacions musicals.

Felicitem la Revista SIÓ per la iniciativa de publicar la història de la música a Agramunt i especialment a en Jaume Cots per la realització de la mateixa, sens dubte una feina molt ben feta.

Cordialment,
ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

L'ALTRA CARA DEL CARNESTOLTES

Els components d'una de les carrosses participants en la popular rua del Carnestoltes d'Agramunt, concretament "Penya Dropos" ens dirigim a l'opinió pública amb la intenció d'aclarir uns fets molt desagradables que a continuació exposem:

Com tots vosaltres sabeu, aquest any i per primera vegada hem aconseguit guanyar el primer premi en el concurs de carrosses organitzat per la comissió de festes de l'Ajuntament d'Agramunt. Això ha provocat una reacció, podríem dir "negativa" per part d'alguns dels

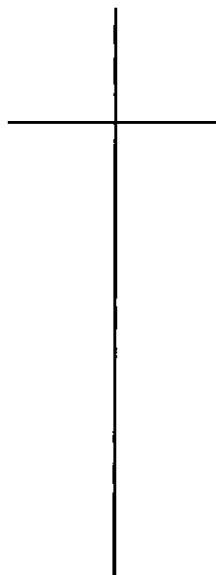
membres de la carrossa "Fantasia hongaresa" que ha aconseguit el segon lloc en la classificació. Concretament se'ns ha acusat d'haver procedit d'una forma incorrecta en el moment de les votacions, i s'han utilitzat paraules com: "és una injustícia...", "no hi ha dret...", "així ja es pot guanyar..." per fer-nos responsables d'haver atorgat zero punts a la carrossa "Fantasia hongaresa", quan la realitat és que el nostre jurat va atorgar-li quatre punts.

La veritat és que no entenem el motiu que ha provocat que aquestes persones extenguessin aquest falç ru-

mor arreu del poble, quan és ben sabut que les nostres puntuacions vers la seva carrossa han estat sempre força més generoses que les seves. (Cosa que podem demostrar).

És trist que una festa com el Carnestoltes que té com a objectiu principal la diversió i la gresca, pugui comportar fets tant desagradables; però això no ens treu la il·lusió de seguir participant tal com hem fet cada any d'una forma desinteressada, mai pensant en el premi sinó en el simple fet de disfrutar i passar-ho bé.

PENYA DROPOS

Al meu fill estimat

Costa amunt jo caminava
esgotat ja tot l'alè,
m'aguantaven les fatigues
tan seguides de torment.
El nom de mare sols té espines
i se les emporta el vent.
Fill meu! Com m'ha dolgut la
teva mort,
ja no em podré gaudir d'aquest
meravellós tresor;
però has deixat qui t'estimava
i en tinc tants de bons records,
que en recompensa teva
estaràs dins del meu cor.

La teva mare

Paquita Artigues

Pregueu a Déu per l'ànima de

Josep M.ª Farré i Artigues

que morí cristianament el dia 26 de gener de 1991,
a l'edat de 50 anys, rebuts els Sants Sagraments.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, M.ª Carme Súria i Camats; fills, Mario, Roman, Marina i Josep M.^a; mare, Paquita; germà, Ricard; cunyats, mare política, oncles, nebots, cosins i família tota, agrairan una oració i un pietós record per la seva ànima.

Nota d'agraïment de la família

FARRÉ - SÚRIA

Agraeix profundament a tots els amics i coneguts, les mostres d'estima i afecte que han rebut envers **JOSEP-MARIA FARRÉ i ARTIGUES**
i envers nosaltres. Així també com les seves pregàries i ajuts.

AGRAMUNT, 26 de gener de 1991

Els llibres... i Agramunt

Segons l'historiador Josep Benet, el President Lluís Companys va demanar, com a última voluntat, menjar pa amb xocolata d'Agramunt.

El conegut historiador Josep Benet i Morell, actual director del Centre d'Història Contemporània de Catalunya, ha publicat recentment un llibre –Editorial Empúries– que és una fidedigna recitació de l'*Exili i mort del President Companys*. Amb aquesta frase, que dona lloc al títol, recull el resultat de les darreres investigacions sobre l'origen de la detenció i l'afusellament del President. Aquells que estimen Catalunya, que volen conèixer la seva recent història, que volen saber per quins seculars odis Catalunya s'ha de trobar sempre enfront d'una constant persecució, ja sigui dels seus homes o de la seva cultura, cal que llegeixin aquesta obra.

A més, independentment del valor històric d'aquest document, hi ha també el fet que cal remarcar, l'entroncament de l'autor amb la vila d'Agramunt. En efecte: les arrels dels Benet tenen el seu origen a la masia "El Segarrenc". Fou un cabaler dels Benet del Segarrenc que se n'anà a residir a Puigverd, on esdevingué la casa "Gravat". Fou novament un Benet de la casa "Gravat" el que s'establí a Cervera i fou el pare d'En Josep Benet i Morell. A Puigverd hi ha encara Benets que tothom coneix i al mateix Agramunt hi ha almenys una persona que té com a segon cognom el Benet de Puigverd.

En Josep Benet i Martorell, advocat que defensà davant els tribunals franquistes els membres de l'oposició clandestina, entre ells Comorera del PSUC, és un d'aquells que formà part de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, estigué sempre al costat de Catalunya i s'incorporà al front republicà. Nacionalista convençut no tingué cap dubte, en la maltempsada, per saber on estava l'ànima del nostre país, malgrat la convulsió confusionària que vivírem.

Anem, però, als resultats de les seves recerques en el camp històric de la mort del Companys.

Pàgina 178. "Durant aquelles cinc setmanes que passà en calabossos de la D.G. de Seguretat (a Madrid) es concentrà en la seva persona de President l'immens odi que els franquistes sentien... fou vexat, objecte de tota mena de mofes i maltractes, colpejat, malferit,

insultat. La seva germana Ramona, a Barcelona, quan va rebre la seva roba, va descobrir-hi taques negres de sang. El seu isolament era interromput per ser exhibit –com en un parc de feres– a través de la finestreta, als personatges del règim, que acompanyats eren invitats a contemplar el presoner. Alguns li tiraven rosegons de pa sec o monedes de coure o l'escopien".

Tot això fou confirmat pel capità de la Guàrdia Civil Manuel Bravo Montero, fill del cèlebre Bravo Portillo, perseguidor de sindicalistes l'any '20 a Barcelona. Bravo Montero, que fugí d'Espanya, en les seves memòries inèdites, ho confirma. Hi havia unes "cassetes" enregistrades que jo havia tingut a Andorra, quan aquest personatge hi visqué una temporada.

Pàgina 217. L'acusació diu que Companys s'oposà tenaçment al triomf del Moviment regenerador de la Pàtria, assumint el poder que *il·legítimament* el Govern de l'anomenat Front Popular detentava.

Pàgina 207. Mentre el franquisme castigava així –retroactivament– els republicans vençuts per les seves responsabilitats polítiques... en condemnaven uns centenars de milers... i n'executava una colla de milers, molts dels quals només se'ls podia acusar d'haver-se mantingut fidels a la legalitat constitucional republicana, com Carles Rahola, condemnat a mort i executat per haver escrit tres articles defensants la causa de la República, el govern del general Franco amnistiava *tots els delictes comesos pels franquistes durant el període republicà de l'avant-guerra*. Un decret de 23 de Setembre de 1939 establia:

"Se entenderán no delictivos los hechos que hubieren sido objeto de procedimiento criminal por haberse calificado como constitutivos de cualquiera de los delitos contra la Constitución, contra el orden público, infracción de leyes de tenencia de armas y explosivos, homicidios, lesiones, daños,... etc. etc. desde el 14 de Abril de 1931 hasta el 18 de Julio de 1936, ejecutados por personas de las que conste de modo cierto su

Josep Benet

EXILI I MORT
DEL
PRESIDENT COMPANYS

EMPÚRIES

ideologia coincident com el Movimiento Nacional... etc. etc.

Claríssim! Es posava en curs una retroactivitat que culpava i matava republicans únicament per les seves idees i s'alliberava criminals que haguessin comès llurs actes des del 1931 fins el 1936, si tenien una motivació d'estrema dreta.

Cal llegir el coratge i l'enteresa final de l'home que sap que el judici és una farsa i que la condemna a mort ve manada de Madrid, igual que la seva captura que no fou ocasional, sinó ordenada per Lequerica i Serrano Suñer. El llibre aporta documents espanyols.

Pàgina 239. "Com a tots els condemnats a mort que es troben en capella li fou preguntat si desitjava alguna cosa. Amb un punt d'humor demanà pa amb xocolata d'Agramunt, aquella xocolata que, quan era infant, menjava amb delit al seu poble d'El Terròs, a l'Urgell. Les seves germanes, sabent que el farien content, n'hi havien portat..."

I un comentari final. Dies abans del cinquantenari de la seva mort, vaig enviar per FAX als tres diaris en llengua castellana de Barcelona tres cartes al Director, totes diferents però totes citant els darrers dies del President, tal com havien estat posats a la llum del dia, pel Centre de Documentació. Les cartes eren correctes, breus i naturalment en castellà. Cap dels tres, La Vanguardia, El Periódico i El País, publicà la seva. Denunciat aquest fet a la revista EL TEMPS, sí que ho publicà. Era una denúncia de la manipulació històrica a la qual estem sotmesos els catalans per mitjà d'una premsa forastera en el nostre propi territori.

J. Ros i Serra.

**AGROPECUÀRIA
DE GUISSONA
S. COOP. LTDA.**

Caixa Rural de Guissona

GENERALITAT DE CATALUNYA CREACIÓ DEL SERVEI D'ATENCIÓ A L'ADMINISTRAT

El Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya ha creat, depenent directament del Gabinet de la Presidència, el Servei d'Atenció a l'Administrat. L'objectiu d'aquest Servei és atendre aquelles persones que tenen pendent de resolució expedients o assumptes amb qualsevol dependència de l'Administració de la Generalitat i que desitgin adreçar-se a la Presidència informant-la del seu cas. Aquest Servei no podrà garantir la resolució de totes les gestions que se li plantegin, però informarà sempre i procurarà, tant com es pugui, ser útil als ciutadans. Amb aquest nou Servei la Presidència de la Generalitat vol apropar-se al ciutadà de Catalunya, oferint una via directa de comunicació.

La persona interessada podrà adreçar-se a:

Servei d'Atenció a l'Administrat
PALAU DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Plaça de Sant Jaume, 4
08002 Barcelona (Barcelonès)

Finestra educativa

Darrer recull d'activitats

A part de les competències obligatòries que ha assumit la nova Junta de l'A.P.A. del C.P. "Macià-Companys" sorgida de la renovació parcial que s'efectuà al principi de curs, una de les primeres activitats organitzades ha estat la celebració del IV CROSS INTERCOMARCAL VILA D'AGRAMUNT i que ha comptat, com ja és habitual en els darrers anys, amb la lloable col·laboració del Patronat d'Esports de l'Excm. Ajuntament, entitats d'estalvi, cases comercials, particulars, pares d'alumnes, etc.

El marc més adequat per a aquest tipus d'activitat ha tornat a ser el Passeig J. Brufau, al marge dret del riu Sió, i més concretament davant de l'Escola que és on es va col·locar el control de sortides i arribades.

La participació, quant a esportistes, no va ser tan nombrosa com la d'anys anteriors, per la baixa inscripció de part d'altres escoles de la comarca, cosa que preocupa els responsables esportius del Consell, tant a l'Urgell com a la Segarra, i que de cara a futures edicions caldrà tenir en compte, ja que la feina que dóna preparar una diada atlètica d'aquestes característiques convindria que pogués ser aprofitada per més alumnes. Una de les notes positives, però, d'aquesta jornada ha estat la participació, fora de concurs, del C. Públic de Preixens, tot i pertànyer a la zona de la Noguera.

Des d'aquí fem una crida perquè els responsables esportius dels centres educatius, pares i altres entitats i organismes renovin l'interès per aquesta modalitat esportiva, el cross, i promoure uns Jocs Escolars adients

amb l'esforç dels Consells Esportius de cada comarca.

La festa que esmentem es va celebrar diumenge, 16 de desembre, i va començar a dos quarts d'onze, amb les curses dels nens més menuts -6 i 7 anys- i va acabar al voltant de la una del migdia amb una prova lliure en la qual, prèvia inscripció, podia participar-hi tothom. Com a cloenda, es va procedir al lliurament de medalles i trofeus als guanyadors de les diferents modalitats generals i als primers classificats locals de cada categoria.

Finalment hem de reconèixer, malgrat tot, l'èxit aconseguit per l'organització en haver-se desenvolupat tot sense cap incident, i en aquest sentit agraïm la presència de la Creu Roja local. Una vegada més manifestem la bona comprensió de tothom davant les errades comeses, i que si n'hi hagueren, foren del tot involuntàries.

Per acabar la informació de les darreres activitats, indicar-vos que la propera que ha endegat la Junta és la de preparar una comparsa per participar en el Carnesoltes '91 i continuar amb la que per primera vegada vam iniciar l'any passat i que ara renovem amb ganes i il·lusió de força gresca. Esperem molta participació de tots en les disfresses que porten per títol: "Ninos i nines".

Ramon Ribera i Gilibert

Associació de Pares

Col·legi Públic "Macià-Companys".

TAPES PEL TREBALL DE LA MÚSICA

Properament s'editaràn unes tapes per relligar el treball "Un segle de la vida musical d'Agramunt (1890-1990)", que ha estat publicat a Sió des del juliol de 1990 fins al gener de 1991.

Tothom que estigui interessat en adquirir-ne alguna podrà passar per l'Ajuntament on li seran lliurades gratuïtament.

A TOTS ELS SUBSCRIPTORS DE SIÓ

Per tal d'informatitzar el cobrament de la nostra Revista, us preguem ens feu arribar el vostre banc i número de compte que voleu us sigui carregat el rebut.

El Sr. Pere Mora, a l'oficina de l'Ajuntament, prendrà nota d'aquestes dades o, si voleu, qualsevol membre de la redacció.

També trucant als telèfons

39 00 57 i 39 00 96

Gràcies

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

JERONIVALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

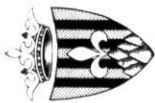
Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

XIVÈ CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

VILA D'AGRAMUNT

SOTA L'ORGANITZACIÓ DE LA CONSELLERIA DE CULTURA, LA REVISTA "SIÓ" I EL PATROCINI DEL MOLT IL·LUSTRÍSSIM AJUNTAMENT D'AGRAMUNT, ES CONVOCA EL XIVÈ. CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI.

BASES:

- A) Les obres que vulguin participar al Certamen hauran d'ésser escrites i presentades en català.
- B) Les obres hauran d'ésser inèdites i originals. S'hauran de presentar escrites a màquina a doble espai o, en tot cas, a mà i amb lletra clara.
- C) MODALITATS:
PROSA I POESIA (Tema lliure).
- D) Hi haurà opció als següents premis:

POESIA

- Un premi per curs des de 1er. a 8è. d'E.G.B.
- Quatre premis a les millors poesies escrites per joves de 15, 16, 17 i 18 anys, respectivament.

PROSA

- Un premi per curs des de 1er. a 8è. d'E.G.B.
- Quatre premis a les millors poesies escrites per joves de 15, 16, 17 i 18 anys, respectivament.
- E) Els treballs no hauran d'anar signats sinó que aniran acompanyats d'un sobre a fora del qual hi constarà per aquest ordre:

1. Títol de l'obra.
2. Premi al qual concursa (poesia o prosa).
3. Edat i curs del concursant.

Dins del sobre hi haurà un paper amb el nom i l'adreça de l'autor.

F) Cada un dels dos jurats (prosa i poesia) estarà format per:

- 1 membre de l'Institut de Batxillerat "Ribera de Sió".
- 1 membre del Col·legi "Macià-Companys".
- 1 membre del Col·legi "Ntra. Sra. dels Socors".
- 1 membre representant dels Col·legis de la Ribera del Sió.
- 1 membre de la Redacció de "Sió", més un segon que actuarà com a secretari amb veu però sense vot.

G) Els premis consistiran en vals descanviables en llibres per un valor de 3.000 ptes.
H) Cada Col·legi efectuarà una preselecció d'aproximadament 5 obres per curs i modalitat.

I) El jurat, si estima que cap obra mereix el premi al qual el presenten, pot declarar-lo desert. Així mateix, el jurat pot concedir accèssits a les obres que cregui mereixedores.

J) Els resultats del Certamen es donaran a conèixer en un acte que s'anunciarà oportunament.

K) "SIÓ" tindrà el dret de publicar els primers premis.

L) El termini de presentació de les obres acaba el 22 de març de 1991.

M) La Conselleria de Cultura es reserva el dret d'alterar les bases. Si això es produís, s'anunciarà oportunament i convenientment.

Agramunt, febrer de 1991.

VITAMINES

Amb el terme Vitamines designem uns compostos orgànics necessaris en petites quantitats per a l'energia o el metabolisme cel·lular, essencials per al manteniment o el creixement de l'organisme.

Deuen ésser subministrades, del tot o en part, exògenament (des de fora de l'organisme).

Fa anys (vint aproximadament) la geleareial era la que acaparava les manies

alimentàries de la gent, avui són les vitamines, i per això moltes vegades en prenem i abusem sense necessitat i per compte propi; d'altres vegades, anem al metge i li demanem que ens les recepti.

Una de les més utilitzades és la vitamina «C» ja que se li ha donat mil propietats, per a l'ansietat, colesterol, cansament, contra el refredat i estats gripals i fins i tot alguns científics han cregut trobar-li efectes anticancerosos,

els quals no s'han pogut demostrar. Sí que té acció contra l'escorbut, ja que és produït per la manca d'aquesta vitamina.

A alguns països la venda de compostos vitamínics és lliure, tant a les farmàcies com als grans magatzems; moltes vegades enganyen les persones (per interessos econòmics) i inciten al seu consum per no patir dèficit vitamínic. Es venen tan com a vitamines indi-

VITAMINES	PRINCIPALS FONTS ALS ALIMENTS	FUNCIÓ A L'ORGANISME	MALALTIES DE LA MANCA O DEFICIÈNCIA
A (Retinol)	Fetge, rovell, llet, mantega, fruites, llegums verds.	Visió, creixement, pell, mucoses, acció damunt algunes glàndules endocrines.	Xeroftalmia (opacificació de la còrnea), lesions cutànies.
D (Calciferol)	Fetge, rovell, llet sencera, mantega, formatges greixosos, peixos, greixos.	Regularitza l'assimilació de la calç i fòsfor.	Raquitisme, desmineralització de l'os (adult).
E (Tocoferol)	Llet, mantega, ous, olis vegetals, germen de blat, llegums verds.	Antioxidant, protegeix els àcids, greixos, contribueix al bon estat dels teixits.	(Rares) (Als prematurs, destrucció dels globus vermells (a l'adult alteracions intestinals).
K (Fitomenadiona)	Fetge, ous, llegums verds.	Intervé al metabolisme del ferro i colagen.	(Rares) només als nou nats.
C (Ac. Ascòrbic)	Fruites (agres), llegums frescos, menuts.	Intervé al metabolisme del ferro.	Escorbut, cansament, pèrdua de gana.
B ₁ (Tiamina)	Menuts, carn, llet, ous, cereals, llevat, lleguminosos.	Essencial pel metabolisme dels glúcids, pel bon funcionament del cervell i músculs.	Beriberi, cansament, pèrdua de pes, atrofia muscular, edemes.
B ₂ (Riboflavina)	Menuts, carn, llet i productes làctics, cereals.	Manté les mucoses en bon estat, actua damunt la visió.	Lesions de pell i de mucoses.
B ₃ (Ac. Nicotínic) (PP)	Carn, menuts, figues, peixos, llegums seques.	Participa al subministrament de l'energia a totes les reaccions metabòliques.	Pelagra, lèsions de la pell i de les mucoses, insomni, cansament.
B ₅ (Ac. Pantotènic)	Menuts, carns, ous, peixos, cereals, llegums, llevat.	Té influència damunt l'estat dels cabells, mucoses, cicatrització.	(Excepcional la seva manca) mal de cap, ansies, formigueig.
B ₆ (Piridoxina)	Menuts, llevat, carn, ous, llet, cereals, algunes fruites i llegums.	Essencial pel metabolisme de les proteïnes i hemoglobina.	(Excepcional) cansament, trastorns nerviosos, convulsions, vertigen.
B ₈ Biotina (H)	Menuts, carn, ous, llet, cereals.	Juntament amb la B ₅ intervé en moltes reaccions i al metabolisme dels glúcids i lípids.	Inexistent a l'home.
B ₉ (Ac. Fòlic)	Carn, fetge, ous, formatges, llegums, verds frescs.	Essencial per a totes les cèl·lules i al cervell.	Anèmia, alteracions neurològiques i psíquiques i digestives.
B ₁₂ (Cianocobalamina)	Carn, llet, productes làctics, fetge.	Antianèmic, intervé en moltes reaccions.	Anèmia, alteracions neurològiques.

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE	
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL	
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLÀ	
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET	
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

APRENGUI MECANOGRAFIA EN 28 HORES

MÈTODES AUDIOVISUALS

AMB PANEL
ELECTRÒNIC

a

meca·rapid

GARANTITZEM:

- 200 pulsacions/ minut.
- Cursos de velocitat fins 350 pulsacions/minut.
- Escriptura amb tots els dits sense mirar al teclat.
- Cursos de velocitat en Català.

Tots els dilluns comencen cursos

VTÈ. ESCULL EL DIA I L'HORA
QUE DESITJA COMENÇAR EL CURS.

HORARI CONTINUAT DE 10 MATÍ A 10 NIT

New School II S.L.

Carme, 31 - 1er.

Tel. (973) 31 11 43

25300 TÀRREGA (Lleida)

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL D'INFORMACIÓ AL CONSUMIDOR

LA CÈDULA D'HABITABILITAT (I)

Què hem d'entendre per mínims d'habitabilitat?

Aquesta és la situació legal que hereta la Generalitat de Catalunya quan assumeix la competència exclusiva que, en matèria d'habitatge, li atorga l'Estatut d'Autonomia. El compliment del manament constitucional es desenvolupa d'acord amb una normativa pròpia, continuadora de la legislació anterior, però que posa al dia els mínims d'habitabilitat en l'intent d'adaptar l'habitatge a les exigències de qualitat de vida actuals; la nova normativa introdueix com a novetat el traspàs del control administratiu de l'àmbit sanitari, en el qual s'havia mantingut fins aleshores, a l'àmbit de l'autoritat en matèria d'habitatge per garantir que els mínims d'habitabilitat comprenguin els diferents vessants: sanitari, de seguretat estructural i de qualitat arquitectònica i urbanística. En aquest sentit, el Decret 346/83 estableix els nivells mínims d'habitabilitat objectiva que han de tenir els habitatges, tant de nova planta com de segona ocupació.

Els objectius bàsics d'aquest Decret són:

- Establir unes condicions mínimes que han de complir tots els habitatges, ja siguin de nova execució (nivell B) o antiga (nivell A), adaptats a les necessitats reals d'un habitatge actual.
- Unificar les diferents classes de cèdules que hi havia anteriorment (hotels, residències, pensions, apartaments, bungalows i altres allotjaments similars) establint un ventall conceptual d'habitatges complets o reduïts que sigui prou elàstic per resoldre la varietat anterior tot garantint nivells d'habitabilitat similars.

Els requisits principals per obtenir el nivell A d'habitabilitat són els següents:

- Il·luminació elèctrica en els espais comuns d'accés a l'edifici.
- Construcció sòlida i estanca.
- Superfície mínima de 15 m² en els habitatges reduïts i de 24 m² en els complets.
- Instal·lació d'aigua corrent.
- Instal·lació d'evacuació d'aigües residuals.
- Instal·lació elèctrica quan un habitatge estigui en un nucli urbà.
- Disposar de lavabo, wàter i dutxa, amb possibilitats de tenir aigua calenta.
- Tenir o admetre directament la instal·lació d'un equip de cuina que estigui format, com a mínim, per una pica i un aparell de cocció.

La sala o estança principal ha de complir les condicions següents:

- a. tenir una superfície útil no inferior al 10 m²;

b. admetre la inscripció d'un quadrat que mesuri en planta 2'40x2'40 metres;

c. disposar d'una obertura a l'aire lliure, directa o a través d'una galeria, de manera que entre 0'8 i 1'8 metres d'alçada tingui, com a mínim, una superfície de 0'8 m²;

d. no contenir cap aparell higiènic, i

e. no contenir l'equip obligatori de cuina, si té una superfície inferior a 14 m².

Un habitatge, per poder obtenir el nivell B d'habitabilitat, ha de complir els requisits del nivell A i, a més, els específics del nivell B. Els principals són:

- Si el terra de l'habitatge és a més de 13'75 metres d'alçada respecte al carrer, cal que hi hagi un ascensor instal·lat; si l'alçada és de 22 metres o més, cal que n'hi hagi dos.

- Si és un habitatge reduït, la superfície útil ha de ser, com a mínim, de 20 m², i si és complet, de 32 m².

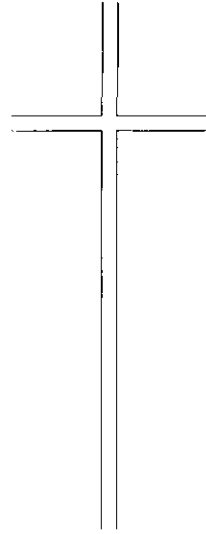
- Les peces principals han de tenir una llum recta de 3 metres.
- La sala no ha de tenir accés directe a cap cambra higiènica que contingui un wàter o una dutxa.

- La superfície de la sala ha de tenir com a mínim 12 m² més 1 m² per cada habitació que tingui l'habitatge.

- Sobre l'emplaçament de l'aparell de cocció hi ha d'haver o s'hi ha de poder acoblar directament la instal·lació d'una campana de fums.

PER A QUALESVOL TEMA RELACIONAT AMB EL CONSUM, PODEU DIRIGIR-VOS A L'OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

Avinguda Raval del Carme, 6 - Telèfon 50 08 83
25300 TÀRREGA

Primer aniversari
de la mort de

Teresa Llordés i Roig

qui morí el 16 - 1 - 90

Els qui l'hem estimat no l'oblidarem.

Gent, fets, coses...

Si les mentides portessin un truc...

En un dinar familiar dels que s'acostuma a fer per celebrar petits o grans esdeveniments casolans, van sorgir com sempre, diversitat de temes a debat entre els quals un que per les seves característiques va acaparar més minuts d'atenció general i també més varietat d'opinions i detalls: es tractava del món, ara molt difuminat, dels ramats d'ovelles amb pasturatge pels erms i boscos, la saviesa professional dels pastors i l'imprescindible ajut dels ben ensinistrats gossos d'atura que amb la seva lleialtat i total dedicació eren, com aquell que diu, la mà dreta del pastor.

Fet i dit, una tertúlia corrent, al final de la qual algú va dir que si sabés com aconseguir-lo li agradaria molt tenir un truc d'aquells que es feien dur al cap del ramat perquè servís de guia a tots els individus de la comunitat.

Això del truc, em va fer venir de sobte records de la meva infantesa, quan la colla anàvem a veure si ja maduraven les quatre peres d'estiu de l'escarransit perer de la vinyeta de cal Notari, o les síndries de secà del Clot dels Oms. El Ton en adonar-se que li havien pispat la fruita ja sabia a qui escridassar, però naturalment, nosaltres ho negàvem amb solemnitat i, aleshores, amb el bastó alt però sense intenció de deixar-lo caure (això prou que ho sabíem), ens feia la següent advertència: "Ai minyonets, si les mentides portessin un truc...", amb la qual cosa volia dir que es descobririen molt fàcilment pel soroll que farien.

I... què és el truc? Penso que molta gent no en té ni idea. Jo l'he buscat a l'Enciclopèdia Catalana i no hi és, però puc assegurar-vos que, sobretot, a les comarques del Pallars encara saben del que es tracta. No és cap truc de porta ni cosa semblant, i tampoc cap "truco" castellà, sinó una esquella gran que fa un so fosc, com de baix, que es col·loca penjada al coll del marrà cap de ramat com a guia o orientació de la resta de bestians que el componen. També s'usa en vacades i altres escamots d'animals. Generalment, és de forma invertida al de la campana, o sigui ample de dalt i més estret de boca; el batall, segons el criteri del pastor, pot ser de ferro, de fusta o d'os. I, es col·loca al coll del bestiar mitjançant un collar de cuir, o també en collars de fusta fets del propi pastor, fins i tot amb embelliments de dibuixos artesanals i tancament de seguretat perquè no es perdi, fet també de fusta.

Endinsar-se en aquest món també és fascinant. Creieu-me. Això no és cap truc.

A. Ponsa

Demografia

(Mes de gener de 1991)

NAIXEMENTS:

Anna Mitjavila i Font 29 desembre 1990
Francesc Puebla i Reñé dia 1
Mireia Vidal i Santamaria dia 22
Clara Trepal i Utges dia 22
Carlos Fernández i Hernández dia 26
Genís Bobet i Martínez dia 27

MATRIMONIS:

Ahmed Bouallal i
Mª-Dolors Fernández i Fernández dia 9

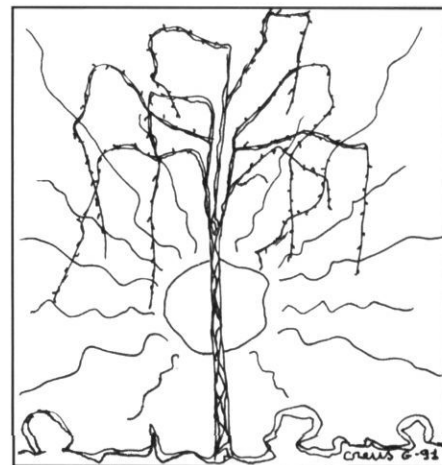
DEFUNCIONS:

Maria Guillaumet i París 81 anys dia 13
Antònia Xandre i Montaner 92 anys dia 18
Teresa Mora i Solsona 89 anys dia 18
Maria Sangrà i Vicens 79 anys dia 26

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE GENER

Dia 12 21'7 l./m²
Dia 17 0'3 l./m²
Dia 19 0'5 l./m²
Dia 20 0'8 l./m²
TOTAL 23'3 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE GENER

Màxima del mes 14°, dia 10
Mínima del mes -3°, dies 4, 5 i 6
Oscil·lació extrema mensual 17
Mitjana de les màximes 7'483
Mitjana de les mínimes 0'032
Mitjana de les mitjanes 3'758
Mitjana mensual a les 8h 1'225
L'Observador: Deudat Pont

JEROGLÍFIC

**ESTAN ENFADATS
PERÒ...**

E N

SALT DE CAVALL

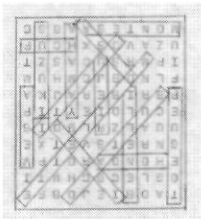
Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

	Si	no	ter.
que	de	pra	vols
po	ser,	nes	has
me	el	bre	com

Solució al
Jeroglífic:

ES VEUEN
ES VEUEN

Solució, per P.R.:

Solució al Salt de Cavall, per P.R.:

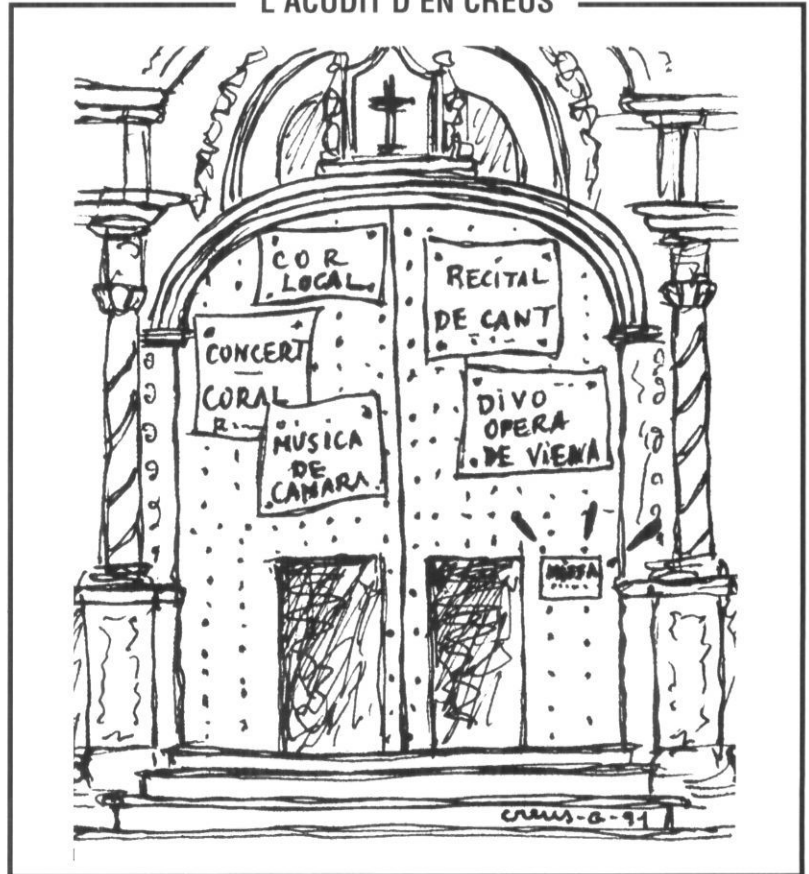
Si pobre vols ser, compra
el que no has de menester.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom de catorze marques de motos que hi ha.

T	A	D	B	I	E	J	O	B	F	E
O	G	L	E	C	B	C	H	M	T	I
E	H	O	N	D	A	R	O	T	P	V
G	N	R	E	T	S	V	E	T	X	E
U	U	A	L	Z	R	L	B	D	I	S
E	C	U	L	D	I	E	Y	T	I	P
P	B	R	I	B	E	R	A	J	K	A
F	L	N	O	G	J	C	M	H	U	M
I	P	M	R	S	U	O	A	S	Z	T
U	Z	A	V	D	S	X	H	C	U	P
M	O	N	T	E	S	A	A	B	S	C

L'ACUDIT D'EN CREUS

Pel Broc Gros

Foto guanyadora
del Concurs
Fotogràfic
d'aquest hivern.

Tema: La nevada
d'enguany.

Lema: Ai coi!!

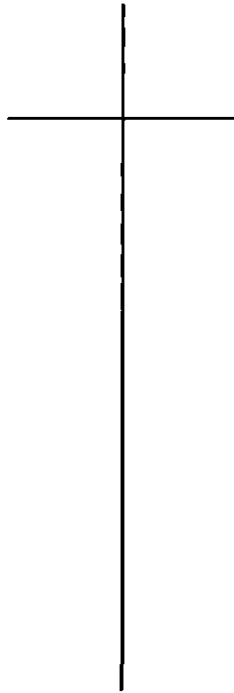
Autor: Filisteu
Fotocàmera i
Teleflim.

Premi: Fotosafari
al Boscdelsiscar.

La caL*Ai*Sera.

No ploreu, me'n vaig al Pare
m'ha cridat aquest matí,
en ma vida ja complí
com a filla, esposa i mare.
Que si avui el cel em crida
tu vindràs a l'endemà,
prega doncs en eixa vida
que en la fe ens puguem trobar
la família reunida
en el lloc que no es desfà.

* * * *

Conformar-se amb la voluntat
de Déu és l'oració més formosa
de l'ànima cristiana.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Concepció Serra i Roca

Que morí cristianament el dia 19 de desembre de 1990,
a l'edat de 80 anys, rebuts els Sants Sagraments.

*La família i tots els que l'hem conegut i estimat, us agrairà la
vostra pregària i les mostres de condolença rebudes.*

Esports

FUTBOL

Campionat Segona Regional - Grup XIII

Darrers resultats assolits per l'Agramunt:

20 gener	RIBERA ONDARA - AGRAMUNT	6 - 4
27 gener	AGRAMUNT - MONTGAI	2 - 1
3 febrer	BUTSÈNIT - AGRAMUNT	2 - 1

El partit amb el Ribera d'Ondara va ser d'un ritme molt fort, imposat pels dos equips, i les situacions de gol es van crear contínuament en ambdues porteries.

El dia del Montgai s'havia de guanyar per més diferència, ja que l'Agramunt va ser molt superior, però no va saber concretar les ocasions creades.

Al camp del Butsènit es va disputar el partit entre els dos colistes. L'Agramunt va marcar primer, tot just començar el partit, però el Butsènit va empatar a manca de vuit minuts pel final, i quan tothom donava com a bo l'empat, l'equip local va marcar el gol de la victòria a l'últim minut de partit.

En fi, l'Agramunt, que no es refà i continua últim a la classificació, amb només tretze punts i set negatius. Ha marcat 23 gols i n'ha encaixat 42.

L'equip base ha estat: Lladó, Puig, Secanell, Guixé, Torres, Marcial, Llorens, Escolà, Àngel, Nadal i Ramos.

J.R.

CENTRE D'ESPORTS AGRAMUNT

SECCIÓ BILLAR

CAMPIONAT SOCIAL 'Modalitat Lliure'

Durant els mesos de novembre i desembre s'han disputat els Campionats Socials en la modalitat Lliure. Els jugadors participants es van dividir en tres categories, segons la seva mitjana.

1a. Categoria.

Classificació final: 1. Ignasi Aragon, amb 16 punts; 2. Joan Llurba, amb 14; 3. Joan Barrios, 14; 4. Josep M. Cuñat, 12; 5. Laureà Giménez, 10; 6. Ramon Coscollola, 8; 7. Josep A. Castro, 8; 8. Joan Viladomat, 4; 9. Albert Cuñat, 4; 10. Jesús Martín, 0 punts.

2a. Categoria.

Classificació final: 1. Francesc X. Inglés, amb 18 punts; 2. Francesc X. Noró, 16 punts; 3. Jaume Marquilles, 14; 4. Antoni Gilabert, 10; 5. Deudat Pont, 10; 6. Carles Siles, 10; 7. Miquel Huguet, 6; 8. Pasqual Castellà, 4; 9. Miquel Noguera, 2; 10. Josep M. Canosa, 0 punts.

3a. Categoria 'Grup A'

Classificació final: 1. Joan Ribalta, amb 14 punts; 2. Gerard Canosa, 12; 3. Francesc X. Noró C., 11; 4. Joan Pedrós, 10; 5. Pere Boncompte, 10; 6. Josep M. Farré, 8; 7. Manuel Erenca, 8; 8. Narcís Balagueró, 6; 9. Jesús R. Giménez, 6; 10. Joan R. Creus, 5 punts.

3a. Categoria 'Grup B'

Classificació final: 1. Josep Camats, amb 14 punts; 2. Rosend Badia, 14; 3. Sergi Armengol, 12; 4. Miquel Palomino, 10; 5. Jordi Figuera, 9; 6. Joan Viladomat, 6; 7. Emili Gil, 6; 8. Emili Pedrós, 6; 9. Ovidi Noguera, 4; 10. Jordi Areny, 3.

3a. Categoria 'Lligueta Final'

Classificació final: 1. Josep Camats, 6 punts; 2. Rosend Badia, 4; 3. Joan Ribalta, 2; 4. Gerard Canosa, 0.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "BANDA"

5a. Categoria.

El dia 26 de gener es van disputar les Eliminatòries Prèvies, amb els següents resultats per als nostres representants:

Local: C.B. Lliçà de Vall

Classificació final:

- 1.- Jaume Cladellas (Lliçà de Vall), amb 6 punts.
- 2.- Ignasi Aragon (Agramunt), amb 4 punts.
- 3.- Josep Márquez (Barcelona), amb 2 punts.
- 4.- Joan Pla (Mollet), amb 0 punts.

Local: Ateneu de Guissona.

Classificació final:

- 1.- Joan Llurba (Agramunt), amb 6 punts.
- 2.- Pere Quiñonero (Molins de Rei), amb 4 punts.
- 3.- Josep Planes (Guissona), amb 2 punts.
- 4.- Jordi Morales (Cervera), amb 0 punts.

Jaume Cladellas, Joan Llurba i Pere Quiñonero es classifiquen per a les semifinals.

L. Giménez

SUBSCRIVIU-VOS A SIÓ

L'Ajuntament informa

ADHESIÓ A LES MOBILITZACIONS UNITÀRIES DE LA PAGESIA.

Atesa la problemàtica del sector agrari i ramader, la Comissió Municipal de Govern, per unanimitat, acordà solidaritzar-se amb les mobilitzacions unitàries dels pagesos, convocades per la Unió de Pagesos, la COAG (Coordinadora de Organitzacions de Agricultores y Ganaderos) i altres sindicats estatals.

Entenen que és necessària la creació d'un marc de relacions institucionals estable i permanent entre el Ministeri d'Agricultura i els sindicats agraris per desenvolupar una veritable política de diàleg i negociació que permeti trobar sortides a la greu crisi i reconversió del sector agrari per millorar la renda agrària i la qualitat de vida en les zones rurals. En aquest sentit cal:

1er.- L'aplicació dels ajuts socio-estructurals als mateixos nivells previstos en les reglamentacions de la C.E.E., sobre: Modernització d'explotacions, Incorporació de Joves, Indemnitzacions Compensatòries de Muntanya, Zones desfavorides, Pre-jubilació, Programa d'ajut a la renda agrària, etc. Per evitar els actuals greuges comparatius entre els pagesos dins la C.E.E.

2on.- Una política de finançament (crèdit agrari) adequada, equiparable a la que disposen la resta dels pagesos de la C.E.E.

3er.- Regular normes legislatives sobre: Contractes d'integració interprofessional i Contractes tipus de compra-venda que permetin unes relacions contractuals amb la indústria en igualtat de condicions.

4rt.- Regular l'organització del sector a través d'eleccions sindicals, ús del patrimoni sindical i la participació dels representants pagesos en la gestió de la política agrària i en els òrgans consultius de la C.E.E.

5è.- Negociar amb els sindicats pagesos els efectes indirectes de l'actual revisió cadastral de rústega: augments dels valors cadastrals, transmissions patrimonials, peonades teòriques i dels líquids imposables.

TARIFES DE LA RESIDÈNCIA "MAS-VELL" I PADRONS FISCALS PER A L'ANY 1991.

En el transcurs del primer Ple de l'Ajuntament d'enguany, foren aprovades les noves tarifes de la Residència Geriàtrica "Mas-Vell" i els Padrons de taxes, preus públics i impostos municipals corresponents a l'exercici de 1991.

Pel que fa als padrons fiscals s'aprovaren els que a continuació es relacionen:

Desguàs de canaleres, entrada de vehicles (Guals), rodatge i arrossegament, tinença de gossos, publicitat, recollida d'escombraries, circulació de vehicles, clavegueram i cementiri municipal (nínxols i panteons).

I pel que fa a les tarifes de la Residència Geriàtrica, s'aprovà un increment en el preu de la plaça de resident d'un 5%, increment que ja fou aprovat per part de la Junta de Govern de la Residència el dia 9 de gener. Cal remarcar, però, que aquest increment no suposa cap modificació dels percentatges de les aportacions aprovades pel Ple de l'Ajuntament el dia 18 de juliol de 1989.

MEMÒRIA ACTIVITAT ECONÒMICA I RECTIFICACIÓ ANUAL DE L'INVENTARI.

També fou aprovada definitivament en el Ple del mes de gener el contingut de la memòria redactada per la Comissió designada en el seu dia per l'Ajuntament, que ha de servir de base per a l'exercici de l'activitat econòmica d'iniciativa pública en la promoció urbanística de sòl industrial de titularitat municipal, la qual ja fou aprovada inicialment pel Ple Municipal en sessió celebrada el dia 30 de novembre de 1990.

Per altra banda, la rectificació de l'Inventari de Béns que aquest Ajuntament aprovà referida al 31 de desembre de 1990, sense perjudici de les alteracions que s'hagin d'introduir com a conseqüència dels treballs d'actualització i valoració que ara mateix s'estan duent a terme, és la que resumim a continuació:

Altes i baixes de béns i drets municipals:

Béns immobles; Altes 630.000 ptes. Baixes 0 ptes.
Vehicles; Altes 825.000 ptes. Baixes 0 ptes.

REVISTA "SIÓ"

La marca i capçalera de la Revista "SIÓ" són propietat de l'Ajuntament d'Agramunt; no obstant els redactors de la nostra revista gaudeixen de total independència a l'hora de confeccionar i publicar cadascun dels números de SIÓ i, per tant, atenent una petició formulada per l'Associació Cultural Col·lectiu de Redactors d'Agramunt per a la publicació de la Revista Sió, aquest Ajuntament ha regularitzat aquesta situació prenent els següents acords:

Primer: Iniciar expedient de cessió gratuïta dels drets de publicació i utilització de marca i capçalera de la Revista Sió a l'Entitat sense finalitat de lucre "Associació cultural Col·lectiu de Redactors d'Agramunt".

Segon: La cessió tindrà una durada de 10 anys, prorrogables per idèntics períodes.

LLICÈNCIES D'OBRES

Josep Gatnau i Giribet, construcció d'un magatzem agrícola. Almenara Alta.

Ramon Creus i Lluch, acondicionar local. C. de Pau Casals. CONTARIBER SA, passar fils elèctrics fins al magatzem. Polígon Industrial.

Vicens Vila i Avellana, obres a la botiga. C. de Sió. Companyia Telefònica Nacional d'Espanya, connexió d'aigua potable. Av. de Marià Jolonch.

Jeroni Valls i Segura, col·locació d'un rètol lluminós. Avgda. de Catalunya.

Joan Boncompte i Romeu, per netejar la segla del costat de la casa. Crta. de les Puelles.

Ramon Gili i Cases CB, col·locació d'un rètol lluminós. Pl. de l'Església.

GRENDEEL SA, per repassar teulada i fer oficina. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Daniel Lluch i Julià, per obrir porta i fer xemeneia. C. Carabassa.

Josep París i Cases, per pavimentar un celobert. Avgda. de Marià Jolonch.

Francesca Gómez i Torrejimenó, per col·locar rètol lluminós. C. d'Àngel Guimerà.

Carles Fornell i Meca, per la connexió d'aigua potable. Pda. Fontanilles.

Carles Fornell i Meca, connexió xarxa de clavegueres.

Carles Fornell i Meca, connexió a la xarxa de clavegueres. Polígon Industrial NAVESMA.

LLICÈNCIES PER A INSTAL·LACIÓ DE FIRETES

Uriel Jorba, per instal·lar una caseta de tir.

Lluci Martínez Milagros, per instal·lar Baby infantil i Castell.

Josep-Lluís Martínez i Núñez, instal·lació d'un zig-zag.

Valentí Pérez i Morales, instal·lació de cotxes de xoc.

NÍNIXOLS CEMENTIRI MUNICIPAL

Albert Cuñat i Serra, nínxol nº 100. Galeria de Sant Josep.

Cecília Penella i Sala, nínxol nº 22. Galeria de Sta. Teresa.

FACTURES APROVADES

Pessetes

E.S.A. Combustible	39.136
HOMS. Equip manteniment vehicles	57.025
Canon, material fotocopiadora	22.400
FECOSA, 3er. termini elevació aigua	210.000
I. Marsà, material oficina	6.770
R. Gili, reparacions	62.596
P. Riera, reparacions	9.155
E. Escolà, reparacions	49.389
F. Molinet, material	80.112
Aquil·lea, plantes	32.500
Vulc. Ibarz, reparar rodes	11.492
M. Rovira, reparació	6.847
F. Batalla, repar. camió escombraries	7.879
Esports Truga, trofeus F. Major	6.010
Roca S.L., material	97.104
J. Jové, reparació xarxa aigua	9.800
CROMIN-CO S.A., cadires guard.	81.715
Telefònica, quotes gener	255.572

CONFERÈNCIA - COL·LOQUI

Tema:

Càncer de mama. Diagnòstic precoç, la millor solució

Conferenciant:

Professor Dr. Iglesias

Professor Titular de Cirurgia U. de Barcelona

Lloc: Ajuntament d'Agramunt

Dilluns 18 de març de 1991

PATROCINAT PER L'AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

Som a Riella

ITINERARIS INTERIORS:

Carrer d'Àngel Guimerà

per Guillem Viladot

En aquest convent de monges el temps es mesurava per la presència de les gallines i la lluminositat de les toques. Després, Urc, va ser caserna de les milícies revolucionàries que no paraven de preguntar a la gent quina bandera servien. Quina és la nostra bandera, Urc? Tu i jo som en un estadi que podem dubtar de totes les banderes alhora que les abracem com si es tractés d'una sola. Quina bandera tenen els estats, i les nacions, i els pobles? Ja sé que potser rondinaràs, però a mi em plau de repetir, a la meua manera, aquella idea manifestada, fa temps, pel filòsof de Cervera, Josep Ramoneda, que diu: jo no tinc cap més bandera que els meus llençols que són els únics que saben del meus somnis. I si els pobles, per comptes de banderes, tinguessin consells d'ancians? Tu i jo ho sabem molt bé perquè tenim tot un temps per testimoni: les coses canvien més ara en un dia que abans en un any. Quan abans el temps no passava tan de pressa, la vivència que se'n servava atorgava experiència que, al costat de la llum natural, constituïa uns personatges que donaven consells. Qui dona consells ara? La vida es renova moltes vegades a cada generació. Qui pot donar consells? Tothom ha de viure improvisant perquè en res no ens allibera la vida dels altres. L'Urc s'emparra tant com pot per la paret que tanca el convent de les monges. Es diria que vol fer el tafaner més enllà de la closa, com si volgués comprovar si l'hàbit fa o no el monjo. No es tracta de banderes ni d'hàbits, Urc, sinó d'escorcollar què som darrera de les banderes i dels hàbits. Ser grans en una professió o en un ofici fàcilment ens mena a vanitat, com si nosaltres poguéssim ser per damunt del bé i del mal, del bo i del dolent, de la instrucció i de la totxesa. L'Urc s'arrossega per terra i es frega les orelles. Sembla que no vol escoltar res del que penso. El crido i ens asseiem a la vorada. Quan el tinc prop meu li acarono el cap, que és allò que més li plau. Mira Urc, li dic, el món fictici, en tant que il·lusió, conté major quantitat de veritat que no pas la que posseeix la

realitat quotidiana. Tant si s'és monja com poeta. La veritat dels ancians, però, es peixa de la realitat quotidiana que ningú no accepta perquè tothom creu que té la seva pròpia. Pel bell mig de l'avinguda transita una gallina. Camina a peu coix. Segur, Urc, que ha caigut d'algun camió que la transportava. És una gallina blanca, de cresta petita. Amb el coll estirat i amb el cap que gira a dreta i esquerra, sembla que busca alguna cosa. El corral? Deixa'm dir-te una cosa, Urc: si una gallina no portés el plomatge, seria gallina? El corral és la pàtria de la gallina? I el plomatge, és el seu hàbit? Esclafeixo a riure i l'Urc em llepa la cara. Em sento com si hagués fet una descoberta, o sigui que tinc més espai per pensar i per acollir els sentiments. D'això es tracta, Urc: de gaudir d'aquest espai, de posseir-lo gran. En definitiva de saber-lo august. Sento fresca damunt l'esquena i em poso a caminar lleuger. Darrere de moltes d'aquestes cases encara hi ha trossos de muralla, Urc. Les eixides i les balconades les tapen, però hi són. No hi fa res que les dissimulin els hàbits de la nova arquitectura. La muralla hi és. El que cal és que nosaltres siguem dins nostres, que no ens perdem en la disfressa. Camino més lleuger, potser com si volgués fugir d'aquest rampell moralista que em desplaça. Al cap i a la fi, tots som no gran cosa més que una gallina esmaperduda que, a peu coix, busca. Dins el convent, dins la poesia, dins el corral tots anem a la recerca de la identitat mínima. Igual que aquelles gallines de Dámaso Alonso, en el seu "Hijos de la ira": "yo soy el montoncito de estiércol, a medio hacer, que nadie compra, / y donde casi ni escarban la gallinas..." Oh, Urc, com ens complau la grandesa de ser petits! Es diria que fa fred. Mentre pujo pel carrer de davant de casa, veig que l'Urc em precedeix com si es tractés de la meua més pura i estimada bandera. Em plau de seguir-la tot pujant les escales. No sé com ni per què, però per dins de l'estudi aviat ressona "La Folía" de Gregorio Paniagua.